

"Consiliul Superior al Magistraturii
este garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)

Dosar nr.9/P/2015

SECȚIA PENTRU PROCURORI ÎN MATERIE DISCIPLINARĂ

HOTĂRÂREA NR.8P

Ședința publică din 7 septembrie 2016

Președinte procuror

Procuror

Procuror

Pe rol fiind soluționarea acțiunii disciplinare formulată de Inspecția Judiciară împotriva pârâtei X, procuror în cadrul Parchetului de pe lângă Tribunalul (la momentul săvârșirii faptei - procuror în cadrul Parchetului de pe lângă Judecătoria), având ca obiect săvârșirea abaterii disciplinare prevăzută de art. 99 lit. c) din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

La apelul nominal făcut în ședință publică, au răspuns Inspecția Judiciară, prin reprezentant, inspector judiciar și pârâta procuror X, personal și asistată de avocat A, cu împuternicire avocațială la fila 305 dosar.

Procedura de citare legal îndeplinită.

S-a făcut referatul cauzei de către grefă, care învederează Secției că la termenul de astăzi este prezentă martora M1 - inspector în cadrul IPJ – S.I.C.E. Totodată, arată că, la data de 30.06.2016, pârâta procuror X a depus la dosar înscrisuri și o cerere privind emiterea unor adrese către DIICOT – Serviciul Teritorial ... și către

1

Adresa: București, Calea Plevnei, Nr.141B,, Sector 6

Fax: 322.62.96

Web: www.csm1909.ro

*"Consiliul Superior al Magistraturii
este garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)*

DIICOT – Structura Centrală, în vederea comunicării informațiilor legate de percheziționarea biroului martorilor M2 și M3, înscrisuri care au fost comunicate Inspecției Judiciare la data de 11.07.2016. Se mai arată că, prin fax, înainte de începerea ședinței, au sosit la dosarul cauzei un set de înscrisuri înaintate de pârâta procuror X, care au fost comunicate reprezentantei Inspecției Judiciare.

Pârâta procuror, prin avocat, depune la dosar, în original, setul de înscrisuri ce a fost trimis prin fax, un exemplar fiind înmănat reprezentantei Inspecției Judiciare.

Secția pune în discuția părților cererea formulată de pârâta procuror X privind emiterea unor adrese către DIICOT – Structura Centrală și DIICOT – Serviciul Teritorial, cerere care a fost formulată parțial la termenul de judecată din data de 8 iunie 2016.

Inspeția Judiciară, prin reprezentant, arată că și-a exprimat punctul de vedere cu privire la solicitarea pârâtei procuror la termenul de judecată din data de 8 iunie 2016. Consideră neconcludentă administrarea unei astfel de probe.

Pârâta procuror X, prin avocat, solicită admiterea cererii, având în vedere dispozițiile art.46 alin.1 din Legea nr.317/2004, care prevăd că: *„În cadrul cercetării disciplinare se stabilesc faptele și urmările acestora, împrejurările în care au fost săvârșite, precum și orice alte date concludente din care să se poată aprecia asupra existenței sau inexistenței vinovăției”*. Raportat la cele declarate de martorii M2 și M3, care au făcut afirmații de genul *„că doamna procuror i-a atenționat că fac numai matrapazlăcuri și rolul ei este să-i supravegheze”*, având în vedere că neoficial are cunoștință că aceștia sunt cercetați într-un dosar de către DIICOT - Serviciul Teritorial ... și au fost efectuate percheziții în biroul acestora privitor la suspiciuni și sustragere de probe materiale, solicită emiterea unei adrese către DIICOT - Serviciul Teritorial pentru a comunica dacă într-adevăr există un astfel de dosar și dacă a avut loc o percheziție în legătură cu aceste aspecte în biroul celor doi martori.

Totodată, arată că a formulat personal o astfel de cerere, dar DIICOT- Serviciul Teritorial i-a comunicat că solicitarea sa excede prevederilor legale.

Secția, având în vedere că prin încheierea din data de 8 iunie 2016 s-a pronunțat cu privire la această cerere, pune în vedere apărătorului pârâtei să precizeze dacă solicitarea sa reprezintă o reiterare a cererii formulate la termenul din 8.06.2016 sau este o cerere nouă, cu un alt obiect.

Pârâta, prin avocat, arată că este vorba de aceeași cerere. Învederează că după momentul respingerii cererii inițiale a formulat o adresă la DIICOT- Serviciul Teritorial cu speranța că le va comunica date concrete cu care să vină în fața Secției, dar răspunsul a fost în sensul că „*nu avem calitatea să solicităm aceste date întrucât contravine legislației privind liberul acces la informații de interes public*”. Motivul reiterării cererii este acela că răspunsul solicitat nu poate fi comunicat decât la solicitarea Secției.

Secția pune în vedere apărătorului pârâtei să precizeze care sunt motivele pentru care solicită emiterea unei adrese și la DIICOT – Structura Centrală.

Pârâta, prin avocat, arată că motivul pentru care solicită emiterea unei adrese și către DIICOT – Structura Centrală este doar de ordin administrativ, sperând că în acest fel poate exista o celeritate a răspunsului.

Secția, în urma deliberării, constată că la termenul de judecată din data de 8 iunie 2016 s-a pronunțat cu privire la cererea privind emiterea unei adrese către DIICOT – Serviciul Teritorial, iar la acest moment nu există niciun motiv să revină asupra celor deja dispuse, împrejurare față de care respinge solicitarea formulată de pârâta procuror. Având în vedere că solicitarea către DIICOT – Structura Centrală are același obiect, pârâta procuror formulând această cerere doar din chestiuni de ordin administrativ, Secția respinge ca nefiind utilă, pertinentă și concludentă soluționării cauzei, cererea privind emiterea unei adrese către DIICOT Structura Centrală.

Secția procedează la audierea martorei M1, declarația acesteia fiind consemnată în scris, citită și semnată de către președintele de ședință, martoră, grefă și atașată la dosarul cauzei.

Nemaifiind alte cereri de formulat ori probe de administrat, Secția constată cauza în stare de judecată și acordă cuvântul pe fond.

Inspekția Judiciară, prin reprezentant, arată că, în perioada noiembrie 2013 – 18 septembrie 2015, procurorul X a manifestat față de colegii procurori și polițiști un comportament neconform statutului de magistrat, care a fost expus în acțiunea disciplinară. Acesta a fost confirmat de probele administrate în cauză, motiv pentru care apreciază ca nefiind oportună reiterarea faptelor reținute în sarcina pârâtei procuror. Ca urmare, solicită admiterea acțiunii disciplinare exercitată față de pârâta X, procuror în cadrul Parchetului de pe lângă Tribunalul, sancționarea acesteia pentru abaterea disciplinară prevăzută de art.99 lit.c) din Legea nr.303/2004, republicată, și aplicarea uneia din sancțiunile prevăzute în art.100 din același act normativ.

În ceea ce privește excepția prescripției dreptului la acțiune, arată că, dată fiind perioada comiterii faptelor, respectiv noiembrie 2013 – octombrie 2015, raportat la data sesizării Secției, în cauză nu este împlinit termenul de prescripție, motiv pentru care solicită respingerea excepției invocate de pârâta procuror X.

Pârâta procuror, prin avocat, depune concluzii scrise, un exemplar fiind înmănat reprezentantei Inspekției Judiciare.

În primul rând solicită admiterea excepției prescripției dreptului la acțiune, astfel cum a fost invocată prin întâmpinare, având în vedere termenul de maxim 2 ani de zile în care poate fi exercitată cercetarea disciplinară, care curge de la săvârșirea faptei.

Arată că, atât din referatul Inspekției Judiciare cât și din probele administrate în fața Secției, nu a înțeles care este data săvârșirii faptelor reținute în sarcina sa de

către Inspecția Judiciară. Presupune că ar putea fi vorba de data de 22.11.2013, cea avută în vedere de către Inspecția Judiciară. Arată că faptele ce i se impută sunt vagi, imprecise și nedescrise corespunzător, astfel încât să poată individualiza un moment de la care să poată curge acest termen al prescripției, motiv pentru care solicită admiterea excepției invocate și respingerea sesizării ca fiind prescrisă, întrucât nu există o dată concretă la care să se poată raporta.

Pe fond, solicită respingerea sesizării întrucât consideră că nu sunt întrunite elementele constitutive ale abaterii disciplinare. Arată că rapoartele ofițerilor de poliție, despre care face vorbire Inspecția Judiciară, nu s-au mai găsit. Susține că niciodată șeful Secției 4 Poliție, domnul M4 nu a identificat pe tot parcursul acestor ani un comportament ireverențios sau neadecvat al doamnei procuror X.

Precizează că la momentul când au fost formulate astfel de rapoarte, acestea nu au fost luate în considerare, au fost apreciate de către șefi ca inapte de a antrena consecințe juridice din moment ce s-au desesizat și nu au fost păstrate în nicio formă scriptică, însă Inspecția Judiciară se prevalează de conținutul acestora la un termen de mai bine de 2 ani.

Mai arată că, are rugămintea de a se observa faptul că lipsește elementul material al abaterii disciplinare deduse judecării. Nu a înțeles care este fapta care i se impută magistratului, prin care acesta ar fi încălcat obligațiile asumate și ar fi avut ca urmare afectarea imaginii justiției, a încrederii și a respectului opiniei publice față de funcția de magistrat.

În ceea ce privește prima susținere a Inspecției Judiciare, referitoare la întocmirea de adrese în nume propriu dar cu antetul parchetului, prin care s-ar fi solicitat explicații organelor de poliție și parchetelor ierarhic superioare în legătură cu activitățile acestora, solicită să se observe că din probatoriul administrat în cauză, respectiv din declarația martorului M5, prim procuror al Parchetului de pe lângă Judecătoria la acea vreme, reiese clar că era posibilă emiterea de adrese cu

[REDACTED]
[REDACTED]
antetul parchetului, în nume personal, către alte instituții, fără semnătura prim
procurorului, în cazuri excepționale care țin de administrarea dosarelor.

Or, se poate observa că prin adresa nr.4503 din 22 iulie 2015, procurorul
cercetat disciplinar a solicitat informații legate punctual de stadiul procedurii în
dosarul nr.....A....P/2015. Întrucât procurorul era investit cu instrumentarea și
soluționarea acestui dosar consideră firească emiterea unei astfel de adrese privind
stadiul dosarului.

Referitor la cea de-a doua adresă menționată în referatul Inspecției Judiciare
solicită să se observe că era vorba de un incident de serviciu și solicitarea de
informații era astfel justificată. Consideră că reținerea unei astfel de fapte drept
abatere disciplinară este abuzivă.

Mai arată că, în ceea ce privește reținerea de către Inspecția Judiciară a faptului
că procurorul cercetat ar fi avut mereu ceva de comentat și de cerut explicații care
exced normelor procedurale și celor din Regulamentul de ordine interioară a
parchetului, solicită respingerea acestora, ca neîntemeiate. Arată că din punctul său de
vedere dacă s-ar reține o astfel de faptă este periclitat statutul de magistrat independent
al unui procuror. Arată că într-un stat de drept democratic și social, astfel cum este
prevăzut în art.1 alin.3 din Constituție, demnitatea omului, drepturile, libertățile
cetățenești, dar mai ales libertatea de exprimare sunt garantate, iar potrivit art.30 din
Constituția României, cenzura este interzisă. Astfel cum este formulată această
sintagmă, din punctul său de vedere nu este argumentată și contravine flagrant
demonstrății omului, liberei dezvoltări a personalității umane, aceste valori fiind
garantate de Constituția României. Consideră că în nici un stat de drept nu poate fi
sanționat un procuror pentru faptul că a purtat discuții colegiale cu superiorii ierarhici
și pentru exprimarea opiniei.

Așa cum reiese din dosar și din tot materialul administrat în prezenta cauză,
procurorul cercetat astăzi a respectat întocmai dispozițiile procurorului ierarhic

superior date în scris și în conformitate cu legea, astfel cum impun dispozițiile art.61 din Legea nr.304/2004.

Totodată, apreciază că voința legiuitorului atunci când a reglementat această abatere disciplinară nu a fost de a înfrânge în vreun fel principiul independenței procurorilor și judecătorilor. Consideră că obiectul verificării disciplinare nicidecum nu îl poate constitui raționamentul magistratului și felul în care are dreptul să ceară explicații, să-și motiveze opinia. Independența magistratului este premiza statului de drept și garanția fundamentală a unei corecte judecăți.

De asemenea, solicită să se observe faptul că Plenul Consiliului Superior al Magistraturii, în data de noiembrie 2012, a creat un precedent în acest sens, întrucât a apreciat, în situația identică a procurorului Y, că cererea de apărare a independenței profesionale a fost întemeiată și s-a statuat că se încalcă principiul independenței, fiind admisă acea cerere de apărare a independenței profesionale.

Modalitatea în care Inspekția Judiciară a precizat obiectul cercetării disciplinare, o consideră imprecisă, vagă și mai mult decât atât, chiar neconstituțională, iar pentru acest lucru solicită respingerea acțiunii disciplinare, ca neîntemeiată.

În ceea ce privește reținerea abaterii disciplinare referitoare la faptul că magistratul cercetat disciplinar ar fi avut o atitudine nedemnă față de polițiști sau că ar fi avut o atitudine ofensatoare și jignitoare, solicită să se constate faptul că Inspekția Judiciară nu a detaliat, nu a spus în concret care au fost acele jigniri, ofense, în ce a constatat acea atitudine nedemnă, care să submineze statutul de magistrat și să conducă la oprobiul public.

Totodată, solicită să se constate că nu este conturată o acțiune/inacțiune anume, care să îmbrace forma unei abateri disciplinare, iar prin raportare la probele administrate în cauză, să se observe că sunt doar mărturii indirecte care susțin o așa-zisă acuzare imprecisă formulată de Inspekția Judiciară împotriva doamnei procuror. În afară de câteva persoane, respectiv M3 și M2, nu au fost martori care să susțină că

[REDACTED] au fost prezenți fizic la vreun moment la care un coleg a fost jignit sau insultat. De asemenea, nu sunt dovezi că anumite expresii, pretins reținute de Inspecția Judiciară, care se impută magistratului cercetat disciplinar, au fost caracterizate în funcție de timp, context și persoană. Solicită să se observe că din declarațiile martorilor M6, M7 rezultă că doamna procuror X vorbea mai tare, să audă toată lumea, întrucât ședințele se desfășurau într-o sală mai mare, dar tonul doamnei procuror nu era amenințător.

De asemenea, solicită să fie avută în vedere și declarația martorului M2 din care rezultă că doamna procuror X nu l-a jignit, nu l-a insultat, nu l-a umilit. Arată că în același sens este și declarația martorilor M8, M9, M10, M11, M12, M13, M14. Martorul M15 a precizat următoarele: „*comunicarea doamnei procuror cu mine a fost în limite normale, nu am purtat niciodată discuții contradictorii, nu m-a umilit... nu am auzit alți colegi să se plângă de comportamentul doamnei procuror X... avea un comportament absolut normal cu colegii mei..... doamna procuror înțelegând importanța dosarelor instrumentate i-a dat posibilitatea să le lucreze cu prioritate*”. Referitor la alte declarații, respectiv ale martorilor M16 și M3 arată că acestea conțin aspecte nereale. Se remarcă caracterul subiectiv, fals, răzbunător și tendențios al martorilor. Apreciază că aceste declarații au fost făcute în contextul în care doamna procuror i-a anchetat în anumite dosare penale și i-a pus sub învinuire.

Arată că din cunoștințele și datele neoficiale pe care le deține, lucrătorii de poliție M3 și M2 au înțeles să-și exercite atribuțiile de serviciu într-un anumit fel, poate nepotrivit, din moment ce s-au dispus percheziții în biroul acestora, pentru suspiciuni că ar fi sustras probe materiale, dar nicidecum, în concret, nu s-a dovedit că procurorul i-ar fi persecutat. De altfel, M2 declară că nu a fost jignit.

Referitor la dată pe care Inspecția Judiciară o susține, respectiv ședința din 22.11.2013 în care doamna procuror ar fi proferat anumite cuvinte, solicită să se observe că la pagina 24 din rezoluție se face referire la acest aspect, respectiv la faptul

că doamna procuror X nu ar fi fost prezentă la parchet la acea dată, ci într-o ședință imaginară.

Totodată, solicită să se observe că din înscrisurile depuse, doamna procuror X a semnat la rândul 35, ca de fiecare dată, prezența în parchet, întrucât de puțină vreme fusese trecută la poziția 8, dar dumneai s-a semnat de fiecare dată la rândul 35. Astfel, reiese din înscrisuri că procurorul cercetat disciplinar s-a aflat la parchet în data de 22.11.2013, unde a efectuat lucrări atestate și nicidecum în incinta Secției de Poliție. Nici măcar la acest aspect Inspekția Judiciară nu a fost atentă, prezența procurorului în incinta Secției 4 de Poliție nefiind dovedită.

Prin urmare, apreciază că nu pot fi luate în considerare cele reținute în sarcina procurorului X referitor la proferarea de cuvinte obscene, cu conotații sexuale în acea ședință, întrucât ședința nu a avut loc sau a avut loc, dar fără prezența acestora.

În ceea ce privește latura subiectivă, solicită să se observe că nu poate fi reținută reaua credință a magistratului, nefiind elemente concrete care să indice acțiunea psihică de vinovăție referitor la încălcarea relațiilor sociale și/sau de serviciu.

Solicită să se observe că din înscrisurile depuse astăzi la dosar, reiese clar modalitatea în care magistratul a înțeles să-și exercite atribuțiile de serviciu, respectiv: *într-adevăr era un magistrat exigent, dar la acele evaluări pe care le-a făcut polițiștilor a fost îngăduitoare, nu i-a sancționat și în niciun fel nu reiese lipsa de imparțialitate sau echidistanță, dimpotrivă evaluările de la finalul lui 2014 sunt obiective, decente și indulgente.*

De asemenea, solicită să se constate că atunci când părțile vătămate din dosarele instrumentate de polițiști au făcut sesizări referitoare la anumiți lucrători de poliție, reclamând o manieră destul de urâtă (în acest sens este depusă la dosar cererea numitului N, care face referire la agentul de poliție P, în sensul că a fost umilit, a fost tratat cu aroganță, fără a i se rezolva problema), doamna procuror X, înțelegând importanța principiului legalității și imparțialității, a cercetat dosarul respectiv și a

administrat probe, dar în cele din urmă, a soluționat astfel de cereri prin respingerea sesizării, eventual comunicând părții vătămate că aceste cercetări ale atitudinilor polițiștilor țin de Ministerul Afacerilor Interne. Deci, doamna procuror a încercat să respecte întotdeauna, în exercitarea atribuțiilor de serviciu, principiul legalității și imparțialității, consacrate cu valoare de principiu constituțional, acest lucru reiese din înscrisurile depuse la dosar.

Totodată, arată că uzitarea de expresii ireverențioase nu o caracterizează, astfel cum reiese din declarațiile martorilor audiați în cauză și din adresele din 26 august 2014 către Secția 4 Poliție, în care se observă modalitatea de abordare civilizată cu care procurorul atrăgea atenția privitor la posibile imixtiuni ale polițiștilor în activitatea de cercetare penală, constând în îndrumări și dispoziții interzise de legiuitor.

Așadar, modalitatea magistratului de comunicare cu polițiștii este una cât se poate de normală, nu încalcă anumite norme, nici măcar de etică. Consideră că imparțialitatea se prezumă până la proba contrară, astfel cum reiese din toată jurisprudența CEDO. Apreciază că Inspecția Judiciară nu a făcut dovada săvârșirii faptelor.

Această imparțialitate trebuie analizată atât din punct de vedere subiectiv, luându-se în considerare convingerile, interesele personale ale unui magistrat într-un anumit caz, dar și potrivit unui context obiectiv, care stabilește dacă magistratul a oferit garanții suficiente pentru a exclude vreo îndoială motivată din alt punct de vedere.

De asemenea, face referire și la Convenția de la Havana în care se prevede că „statele veghează ca procurorii să-și îndeplinească atribuțiile profesionale în deplină libertate, fără a face obiectul unor intimidări, hărțuri din partea unor polițiști cercetați, fără a suferi ingerințe nefondate și fără a li se angaja în mod nejustificat responsabilitatea civilă, penală sau de altă natură”.

*"Consiliul Superior al Magistraturii
este garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)*

În recomandarea Comitetului de Miniștri al statelor membre se prevede că „statele trebuie să ia măsurile adecvate pentru a asigura ca procurorii publici să-și poată efectua îndatoririle și responsabilitățile profesionale fără intervenții nejustificate sau expunere la responsabilitatea civilă, penală sau de alt tip”.

Având în vedere că nu a fost dovedită în cauză o abatere disciplinară, nu a fost descrisă în concret o acțiune/inacțiune care să aibă ca urmare periclitarea imaginii magistratului, afectarea imaginii justiției, lipsa elementului material dar și a vinovăției procurorului cercetat astăzi, solicită respingerea acțiunii disciplinare, ca nefondată.

Pârâta procuror X, personal, arată că părerea sa este că această cercetare disciplinară este un veritabil proces de intenție, ar putea spune o confruntare personală, în care Inspekția Judiciară pentru salvagardarea rezoluției date în sesizarea în care a acuzat abuzurile de la nivelul Parchetului de pe lângă Curtea de Apel i-a servit o cercetare disciplinară în care nu a avut timpul necesar pentru apărare și nu i-au fost respectate minimele drepturi în faza de cercetare disciplinară.

Cercetarea a debutat cu o îndârjire lipsită de minima obiectivitate.

De asemenea, arată că poate să înțeleagă foarte bine frustrarea personală a oamenilor cu care a lucrat, în special a martorilor M3 și M16, dar nu poate să înțeleagă forța unei instituții care o pune în situația suprealistă de a se apăra față de oamenii pe care i-a cercetat, pentru că avea mandat dat de lege, fiind procuror. Arată că și-a făcut treaba în baza unor principii pe care le-a învățat în școală, că a respectat legile scrise, în acest sens stă garanție toată activitatea sa ca procuror.

Totodată, arată că dacă e să-și recunoască un „minus” acesta ar fi: „nu a respectat legile nescrise, pentru că nu are nicio regulă scrisă care să o oblige să respecte regulile nescrise, însă și-a făcut treaba de procuror cu responsabilitate”.

Arată că munca procurorului duce totdeauna la dezechilibrarea unei balanțe pentru că se lucrează cu oameni, cu orgolii, cu influențe. În concret, arată că atâta timp cât în calitate de procuror tranșează și poate să stabilească destine, acest fapt poate

crea disconfort. Nu putea să se aștepte ca martorii M3, M16, M17 și M18 - față de care a făcut sesizare la Inspekția Judiciară „să vină cu brațele pline de flori în fața Secției pentru procurori și să spună: *X te respect pentru ce-ai făcut ca procuror*". Este evident că au venit cu încărcătura lor emoțională negativă, subiectivă. Cercetarea disciplinară a fost momentul și prilejul perfect ca „răfuiala” să fie dusă până la capăt.

Mai arată că, pentru a se păstra principiul de apărare a independenței și garanția Consiliului Superior al Magistraturii, din punctul său de vedere, este periculos și riscant ca pe forma aceasta de cercetare să fie sancționat un procuror, întrucât se naște un precedent periculos, poate astăzi la nivel de instituție a I.P.J.-urilor din țară, mâine poate la nivel de grupuri de interese.

Menționează faptul că a venit în magistratură în baza unor examene și a respectat întotdeauna regulile impuse de instituția care a angajat-o. Apreciază că, prezenta cercetare este transformată ca și cum ar fi venit în această profesie pe un mandat eligibil, pe un mandat dat de un grup, iar în momentul în care procurorul nu mai funcționează conform așteptărilor „electorilor săi”, i se cere să depună mandatul. Aceasta este credința sa, că i se cere să depună mandatul.

SECȚIA PENTRU PROCURORI

Deliberând asupra acțiunii disciplinare de față, reține următoarele:

Prin acțiunea disciplinară înregistrată pe rolul Secției pentru procurori în materie disciplinară sub nr. 9/P/2015, Inspekția Judiciară - Direcția de Inspekție Judiciară pentru procurori a solicitat, ca prin hotărârea ce o va pronunța, să dispună aplicarea uneia dintre sancțiunile prevăzute de art. 100 din Legea nr. 303/2004

12

privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată, cu modificările și completările ulterioare, pârâtei X, la momentul săvârșirii faptei procuror în cadrul Parchetului de pe lângă Judecătoria, pentru săvârșirea abaterii disciplinare prevăzută de dispozițiile art. 99 lit. c) din Legea nr. 303/2004, privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată cu modificările și completările ulterioare, *constând în atitudini nedemne în timpul exercitării atribuțiilor de serviciu față de colegi, celălalt personal al instanței sau parchetului în care funcționează, inspectori judiciari, avocați, experți, martori, justițiabili ori reprezentanții altor instituții.*

În motivarea acțiunii disciplinare, în esență, s-a reținut că, în perioada 2012 - septembrie 2015, pârâta procuror X, în timpul exercitării atribuțiilor de serviciu, a avut o atitudine nedemnă față de mai mulți polițiști din cadrul Secției 4 Poliție ..., a căror activitate o supraveghea. concretizată prin afirmații, expresii persiflante și neprincipiale, folosirea unui ton neadecvat, iritant și nervos, comportament incompatibil cu onoarea și demnitatea profesiei de magistrat.

Totodată, s-a reținut că și în relația cu conducerea Parchetului de pe lângă Curtea de Apel pârâta procuror X a avut o atitudine nedemnă, aceasta întocmind în nume personal, dar cu antetul parchetului, adresa nr. A..../P/2015 din data de 22.07.2015 prin care a solicitat să i se comunice situația dosarului penal nr. B.... al Parchetului de pe lângă Curtea de Apel, atrăgând atenția că respectivul dosar nu este de competența Parchetului de pe lângă Curtea de Apel

De asemenea, s-a mai reținut că, la data de 18.09.2015, a întocmit o adresa F.N către IPJ-....., cu antetul parchetului și în nume personal, prin care a solicitat să i se comunice în ce temei polițiștii s-au intruzionat în activitatea Inspecției Judiciare prin întocmirea unor rapoarte calomnioase față de ea, amenințând că în lipsa unui text de lege sau mandat se va adresa în instanță împotriva IPJ-.....

În drept, Inspecția Judiciară și-a întemeiat acțiunea disciplinară pe dispozițiile art.44 alin.1 și art.47 alin. 1 lit. a din Legea nr. 317/2004 republicată și modificată.

În dovedirea acțiunii, Inspecția Judiciară a arătat că pe parcursul cercetării disciplinare au fost administrate proba testimonială și proba cu înscrisuri. La data de 21.10.2015 a fost audiată pârâta X.

Pârâta procuror a formulat întâmpinare la acțiunea disciplinară exercitată de Inspecția Judiciară împotriva sa prin care a invocat, în principal, prescripția dreptului la acțiune. A arătat că la data de 22.11.2013, reținută de Inspecția Judiciară ca dată a săvârșirii faptei, s-a aflat la sediul parchetului, unde a întocmit acte de procedură și a semnat condica de prezență și nicidecum în incinta Secției 4 Poliție Susține că data reținută în cauză este una fictivă, nefiind individualizată în mod corect de către Inspecția Judiciară. În subsidiar, a solicitat respingerea, ca neîntemeiată și nefondată, a acțiunii disciplinare exercitate de Inspecția Judiciară împotriva sa. A precizat că faptele imputate, care vizează atitudini nedemne față de mai mulți polițiști, nu au fost caracterizate în funcție de: timp, context sau persoană, caracterul general reținut și ambiguitatea acestora punând-o în imposibilitatea de a-și formula în cauză o apărare efectivă sau de a beneficia în condițiile în care ar fi reale, de instituția prescripției răspunderii disciplinare. Referitor la întocmirea unor adrese în nume propriu, dar cu antetul parchetului, arată că, în ambele situații constată o extindere nepermisă și nelegală a noțiunii de „atitudine nedemnă”, astfel cum este reglementată de art. 99 lit. c din Legea nr. 303/2004, întrucât cele două înscrisuri au fost adresate instituției Parchetului de pe lângă Curtea de Apel, respectiv Inspectoratului de Poliție Județean și nu unor persoane fizice determinate, dintre cele enumerate în textul legal.

Inspecția Judiciară a formulat răspuns la întâmpinare prin care a arătat că termenul de prescripție a dreptului la acțiune de 2 ani nu era împlinit la data exercitării acțiunii disciplinare (27 octombrie 2015), întrucât perioada vizată este noiembrie 2013 – octombrie 2015. Cu privire la solicitarea de respingere ca neîntemeiată și nefondată a acțiunii disciplinare a arătat că în mod nejustificat pârâta procuror a

invocat încălcarea dreptului la apărare, aceasta având în fața Secției, cu ocazia judecării cauzei, posibilitatea de a propune probe în vederea aflării adevărului.

În cursul cercetării judecătorești, la termenul de judecată din data de 09.12.2015, pârâta procuror a invocat excepția prescripției dreptului la acțiune. Cu privire la excepția invocată, Secția a dispus unirea acesteia cu fondul.

În cursul cercetării judecătorești, la termenul de judecată din data de 26.01.2016, Secția a procedat la audierea pârâtei procuror X.

În cauză au fost audiați martorii: M19, M18, M17, M5, M20, M21, M25, M16, M23, M24, M4, M3, M22, M26, M27, M28, M29, M30, M31, M32, M33, M34, M35, M36, M7, M2, M37, M38, M39, M40, M41, M42, M1, M11, M14, M15 și M12.

Din analiza materialului probator administrat în cauză, Secția pentru procurori în materie disciplinară reține următoarea situație de fapt:

La data de 28.09.2015, ca urmare a soluționării lucrării nr./IJ/.../DIP/2015, Inspekția Judiciară s-a sesizat din oficiu cu privire la săvârșirea de către pârâta procuror X a abaterii disciplinare prev. de art. 99 lit. c din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată și modificată.

În conformitate cu dispozițiile art.45 alin.3 din Legea nr. 317/2004 au fost efectuate verificări prealabile, care au fost finalizate la data de 19.10.2015. În cadrul acestora echipa de inspectori a procedat la efectuarea de verificări directe la Parchetul de pe lângă Curtea de Apel, ocazie cu care a fost depus la dosarul cauzei un set de înscrisuri.

Întrucât au rezultat indicii de săvârșire a abaterii disciplinare prevăzute de art. 99 lit.c din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată și modificată, la data de 19.10.2015, prin rezoluția nr./IJ/.../DIP/2015, s-a dispus începerea cercetării disciplinare față de pârâta procuror X.

Un exemplar al rezoluției a fost comunicat pârâtei procuror X la data de 21.10.2015.

*"Consiliul Superior al Magistraturii
este garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)*

În cursul cercetării disciplinare, au fost efectuate următoarele: s-a procedat la ascultarea pârâtei procuror X, ocazie cu care aceasta a luat cunoștință de probele administrate pe parcursul verificărilor prealabile și a depus o serie de înscrisuri; au fost audiați martorii: M19, M18, M17, M5, M20, M21, M25, M24, M24, M4, M3, M22, M26, M28, M29, M30, M31, M32, M33, M34, M35, M36, M7, M2, M43 și M27; au fost depuse înscrisuri relevante pentru aflarea adevărului în cauză.

Cercetarea disciplinară a fost finalizată la data de 23.10.2015, toate probele administrate în cauză fiind prezentate pârâtei procuror X, aceasta neavând de formulat obiecțiuni.

În fapt, Secția reține următoarele:

La data de 01.07.2011 pârâta X a fost numită în funcția de procuror stagiar la Parchetul de pe lângă Judecătoria În perioada 07.02.2013 – 01.11.2015, pârâta procuror X și-a desfășurat activitatea în cadrul Parchetului de pe lângă Judecătoria La data de 01.11.2015, pârâta procuror X a fost numită la Parchetul de pe lângă Tribunalul

În perioada 11.02.2013 – decembrie 2014, conform ordinului nr./II/7/2013 al primului procuror al Parchetului de pe lângă Judecătoria, pârâta procuror X a exercitat activitatea de supraveghere a cercetărilor la Secția 4 Poliție ... Prin ordinul nr./II/7/5.01.2015 al primului procuror pârâta procuror a fost desemnată să își desfășoare activitatea în sectorul urmărire penală proprie.

Ulterior, prin ordinul nr./II/7/11.09.2015 al conducerii parchetului pârâta procuror X a fost repartizată să-și îndeplinească atribuțiile de serviciu pe sectorul supravegherea cercetărilor la Secțiile VIII și III Poliție

Prin acțiunea disciplinară exercitată în cauză, **Inspekția Judiciară, în esență, a reținut în sarcina pârâtei procuror X următoarele:** *în perioada în care a exercitat supravegherea cercetărilor la Secția 4 Poliție, încă de la început, conform declarațiilor unui număr mare de polițiști din cadrul secției, a manifestat o*

16

atitudine arogantă, un aer de superioritate față de poliști, folosind expresii neadecvate, jignitoare, umilitoare la adresa acestora, făcând aprecieri defăimătoare cu privire la profesionalismul și moralitatea acestora, expresii de genul „ sunteți proști, incompetenți, infractori, plantați probe, nu pot să lucrez cu voi, aveți mentalități comuniste” etc. Spre sfârșitul anului 2013, situația a devenit de nesuportat pentru mai mulți poliști (perioada noiembrie – decembrie 2013) întrucât pârâta procuror X a ridicat la un nivel superior limbajul licențios, suburban, folosind în discuțiile cu aceștia expresii cu trimitere sexuală, de genul „ băi”, sau „ ce vrei, să vă fac o ... ?, sau „ ce fac acolo, se? ori înjurături de mamă, sau făcând remarci cu privire la unele defecte gen „ fonfăitule”, împrejurare față de care unii dintre aceștia au întocmit rapoarte pe care le-au înaintat conducerii Secției 4 Poliție.

De asemenea, s-a mai reținut că, în nume personal, cu antetul parchetului, a emis adresa nr. ...A..../P/2015 din 22.07.2015 către Parchetul de pe lângă Curtea de Apel prin care a solicitat să i se comunice situația unui dosar, atrăgând atenția că respectivul dosar nu este de competența parchetului curții, respectiv adresa F.N din data de 18.09.2015 către IPJ-..... prin care a solicitat să i se comunice în ce temei poliștii s-au intruzionat în activitatea Inspecției Judiciare prin întocmirea unor rapoarte calomnioase față de ea, amenințând că în lipsa unui text de lege sau mandat se va adresa în instanță împotriva IPJ-.....

Cu privire la perioada săvârșirii faptelor Secția reține următoarele:

În acțiunea disciplinară exercitată de către Inspecția Judiciară împotriva pârâtei procuror s-a reținut ca și perioadă de săvârșire a faptelor întreaga perioadă în care pârâta procuror X a exercitat supravegherea cercetărilor la nivelul Secției 4 Poliție, respectiv 11.02.2013 - decembrie 2014.

La termenul de judecată din data de 09.12.2015 pârâta procuror a invocat

excepția prescripției dreptului la acțiune. Secția a unit excepția prescripției dreptului la acțiune cu fondul.

Urmare a excepției invocate, *Inspekția Judiciară a precizat că perioada săvârșirii faptelor reținute în sarcina pârâtei procuror este noiembrie 2013 – octombrie 2015.*

Acțiunea disciplinară exercitată de Inspekția Judiciară împotriva pârâtei procuror X a fost înregistrată pe rolul Secției pentru procurori în materie disciplinară la data de 29.10.2015.

Față de susținerea reclamantei, Secția va avea în vedere principiul disponibilității, care guvernează procesul civil. Principiul disponibilității în procesul civil lasă la libera apreciere a reclamantului fixarea cadrului procesual și a limitelor cererii de chemare în judecată. Astfel, Secția este ținută de limitele investirii sale determinate prin cererea de chemare în judecată, respectiv precizările ulterioare făcute de reclamant cu ocazia punerii în discuția a excepției invocate, ea neputând hotărî decât asupra a ceea ce formează obiectul cererii deduse judecății. Conform art. 9 alin.2 Cod proc. civ „*obiectul și limitele procesului sunt stabilite prin cererile și apărările părților*”.

În consecință, Secția constată că faptele supuse judecății se încadrează perioadei expres prevăzute de art. 46 alin.7 din Legea 317/2004, care prevăd că acțiunea disciplinară poate fi exercitată în termen de 30 de zile de la finalizarea cercetării disciplinare, dar nu mai târziu de 2 ani de la data la care fapta a fost săvârșită, împrejurare față de care Secția va respinge excepția prescripției dreptului la acțiune invocată de pârâta procuror X la termenul de judecată din data de 09.12.2015.

Analizând întregul material probator administrat în cauză, Secția constată următoarele:

În perioada 11.02.2013 – decembrie 2014, pârâta procuror X, conform Ordinului nr. ../II/I/2013 al primului procuror al Parchetului de pe lângă Judecătoria, a exercitat activitatea de supraveghere a cercetărilor la nivelul Secției 4 Poliție

În cadrul atribuțiilor de serviciu, cu ocazia supravegherii activităților de cercetare penală desfășurate de organele de poliție din cadrul Secției 4 Poliție ..., pârâta procuror X a organizat, de regulă, săptămânal, în incinta sediului Secției 4 Poliție, ședințe de lucru la care aveau posibilitatea de a participa toți polițiștii care instrumentau dosare penale. Acest aspect a fost confirmat de toți martorii audiați în cauză. Din declarațiile acestora a mai rezultat faptul că la aceste ședințe prezența polițiștilor a fost una variabilă. Au existat ședințe de lucru la care au participat doar 3-4 polițiști.

Referitor la modul în care se desfășurau ședințele de lucru, Secția reține că inițial avea loc o discuție comună între pârâta procuror și polițiști, ocazie cu care aceasta le aducea la cunoștință aspectele de noutate (spre exemplu modificări legislative) și erau dezbătute problemele generale cu care aceștia se confruntau, iar, ulterior, separat, se purta o discuție cu fiecare lucrător de poliție în parte, cu privire la dosarele pe care aceștia le aveau în lucru. Secția constată că majoritatea martorilor audiați în cauză au precizat că pârâta procuror era foarte bine pregătită profesional și riguroasă în ceea ce privește întocmirea actelor de urmărire penală. Referitor la soluțiile pe dosare, discutate în cadrul acestor ședințe, ce urmau a fi propuse cu ocazia înaintării dosarului la parchet, martorii au indicat că pârâta procuror le solicita ca acestea să fie în concordanță cu probele administrate în cauză. Totodată, a mai rezultat faptul că pârâta procuror nu agreea ideea ca soluția ce a fost discutată să fie schimbată, atâta timp cât starea de fapt și probatoriul administrat în cauză nu au suferit modificări.

Cu privire la comportamentul pârâtei procuror în cadrul acestor ședințe de lucru, ce au avut loc cu ocazia supravegherii activității organelor de cercetare penală, Secția constată că majoritatea martorilor audiați în cauză au indicat faptul că pârâta procuror, în cadrul discuțiilor purtate, a avut un ton mai ridicat.

Referitor la tonul folosit, Secția constată că într-adevăr aceasta a uzitat în anumite situații un ton mai ridicat, fapt recunoscut chiar de către pârâta procuror, care a indicat cu ocazia audierii următoarele: „admit că este posibil să fi ridicat tonul la ei, în acele zile în care erorile lor procedurale erau atât de mari și frustrarea mea, acumulată omeneste, în raport de greșelile lor. Tonul a fost ridicat, dar întotdeauna argumentat pe instituția procesuală în discuție. Timbrul meu vocal, ridicat cu o octavă, este posibil să fi deranjat”. Martorii audiați au confirmat faptul că „doamna procuror vorbea mai tare, să audă toată lumea, dar tonul nu era amenințător”.

În ceea ce privește atitudinea pârâtei procuror în cadrul ședințelor de lucru, Secția va avea în vedere declarațiile martorilor audiați în cauză, ocazie cu care constată că o mare parte dintre aceștia au perceput direct comportamentul acesteia.

Astfel, din cuprinsul declarațiilor martorilor audiați în cauză rezultă o modalitate diferită de percepție asupra comportamentului pârâtei procuror.

În concret, Secția constată că o parte dintre martori au confirmat o atitudine necorespunzătoare a pârâtei procuror față de polițiști din cadrul Secției 4 Poliție Astfel, **martorul M4** a arătat următoarele: „încă de la începutul relației profesionale atmosfera era destul de tensionată între doamna procuror și lucrătorii Secției 4. Sursa relației tensionate consider că a fost atitudinea doamnei procuror de superioritate și încercarea de a se impune cu o oarecare agresivitate în această superioritate. În acest sens îmi amintesc de un episod în care doamna procuror a venit la o ședință a Secției și ne-a spus că dânsa în această Secție este Cezarul ne-a întrebat dacă știm pilda cu Cezarul și ce-a pățit Cezarul cu scribul care i-a atras atenția asupra greșelilor de ortografie dintr-un discurs, Cezar replicând că el este

Cezar. De asemenea, ne-a spus că dacă noi o putem contrazice ne va face la toți o felație..... per ansamblu, m-am considerat ofensat de atitudinea doamnei procuror care m-a considerat nepregătit profesional. Nu am sesizat CSM ci m-am adresat pe cale ierarhică pentru că am considerat că lucrurile se pot rezolva și prin dialog." Mai arată că a asistat personal la ședința de lucru în care pârâta procuror „l-a făcut pe M27 fonfăit”; a mai precizat că ofițerul de servviu M30 l-a informat că pârâta a sunat la secție și a întrebat „ unde sunt bărbații din secția de poliție?, iar la răsunsul dat de acesta: „ tocmai au ieșit din ședință!”, pârta a replicat: „ dar ce au făcut, s-au toți? ”; a mai arătat că a avut o discuție cu pârâta procuror cu privire la comportamentul său, ocazie cu care aceasta i-a reproșat că „are o gândire comunistă și înapoiată”; **martorul M3** a relatat următoarele: „relația mea profesională cu doamna procuror nu a fost foarte bună, doamna procuror m-a jignit în repetate rânduri și m-am simțit desconsiderat profesional pentru că niciun argument juridic pe care eu îl aduceam în sprijinul încadrărilor pe care eu le vedeam în anumite spețe, nu mi le lua în considerare..... aproape la toate ședințele de lucru pe care le organiza la noi la secție, doamna procuror avea o atitudine de superioritate și folosea un ton ridicat și cuvinte jignitoare, tot timpul ne făcea incompetenți..... dat fiind acest comportament am întocmit un raport pe care l-am înaintat șefului de secție în care am relatat tot ceea ce m-a deranjat”; **martorul M26** a arătat că „am participat la ședințe de lucru cu doamna procuror X și am auzit-o jignindu-i pe colegii mei, pe mine personal nu m-a jignit. Nu țin minte expresiile folosite, rețin doar că erau jigniri. Și în cursul ședințelor și în discuții particulare, doamna procuror X ne-a făcut proști, la modul general”; **martorul M23** a arătat că „în toamna anului 2013 sau în anul 2014, nu-mi amintesc data precis, a avut loc o ședință de supraveghere ținută de doamna procuror în care aceasta ne-a explicat că noi polițiștii suntem jos, deasupra noastră este codul penal, iar deasupra este dânsa, iar dacă cineva poate să combată această teorie, dânsa ne va face o la toți cei care eram în sală”; a mai precizat că, într-

[REDACTED]

o speță a discutat cu doamna procuror probatoriul din dosar, ocazie cu care a fost stabilită soluția legală pe care să o propun, respectiv scoatere de sub urmărire penală. Susține că „a înțeles că era vorba de SUP și aplicarea fostului art.18¹ Cod penal, întrucât aveam autor în cauză. Am trimis dosarul la parchet cu propunere de SUP și aplicarea art.18¹ Cod penal și după aceasta am fost sunat de doamna procuror pe telefonul fix din birou și am fost înjurat pentru această propunere. Doamna procuror mi-a spus „du-te în”, m-a făcut nesimțit, mi-a zis că dacă mi-a spus o soluție, eu pe aia să o propun, după care mi-a închis telefonul în nas. Această discuție telefonică a avut loc în vara anului 2013; **martorul M30** arată că „a existat un dosar a cărei soluție am discutat-o cu doamna procuror X, dosarul fusese instrumentat de către colegul meu M23 care nu a reușit să identifice probe directe pentru identificarea autorului într-un dosar având ca obiect infracțiunea de furt de bijuterii. După ce am discutat cu doamna procuror X că probele nu sunt în sensul identificării autorului, colegul meu M23 a avut și el la rândul lui o discuție cu doamna procuror X în același sens. Colegul meu M23 a trimis dosarul la parchet cu soluția pe care a apreciat-o el ca să i se scadă un AN. Acela a fost momentul în care s-au iscat niște discuții în sensul că M23 a spus la modul general în Secție, prezent fiind și eu, că i-au fost adresate injurii de către procurorul X. Nu pot preciza momentul în care i-au fost adresate injurii, bănuiesc că la momentul în care a ajuns dosarul la parchet. Nu-mi amintesc decât că ar fi afirmat că l-ar fi înjurat de mamă, sau ceva de genul acesta. Eu personal nu am auzit-o niciodată pe doamna procuror X exprimându-se licențios în raport cu colegii mei”; **martorul M26** a precizat următoarele: „problemele au apărut pe partea de comportament și de comunicare în relația procuror – polițist... nu vedeam o colaborare ci un război continuu, o șicanare între polițiști și procuror, mai precis de la procuror la polițist... șicanele se manifestau sub forma unor reproșuri pe care procurorul le adresa mai mult sau mai puțin pe partea profesională... am auzit-o jignindu-i pe colegii mei, pe mine personal nu m-a jignit. Nu țin minte expresiile

[REDACTED] [REDACTED] [REDACTED]

folosite, rețin doar că erau jigniri...în cursul ședințelor doamna procuror X ne-a făcut proști, la modul general....în cursul uneia dintre ședințe a existat o dispută de opinie între polițiști și procuror vizând o chestiune din dosare, prilej cu care doamna procuror ne-a spus că dacă îi demonstrăm opinia noastră, ne face o la toți. Nu m-a jignit această afirmație, dar ca și bărbat, nu mi-a căzut bine... doamna procuror, la modul general, ne-a spus că suntem infractori, că nu ne facem treaba în dosare, că avantajăm anumite părți, că influențăm martorii, părți vătămate"; martorul M27 a arătat următoarele: „în relația cu noi doamna procuror avea o atitudine vulgară....folosea cuvinte vulgare...a existat o ședință în care doamna procuror m-a făcut fonfăit; nu mi-a plăcut acest lucru, mai ales că au început să râdă de mine colegii, dar..... am avut o discuție personală cu doamna procuror în care mi-am clarificat situația....ulterior, nu am mai avut nici un fel de probleme cu aceasta"; martorul M2 a precizat că „datorită atitudinii de superioritate, fără temei, pe care o manifesta doamna procuror, am refuzat să particip la ședințele de lucru...în sensul atitudinii de superioritate, rețin faptul că doamna procuror afirma că noi polițiștii suntem jos, la mijloc codul penal iar deasupra dumneaei"; a mai arătat că, din relatările colegiilor săi a auzit că „doamna procuror l-a făcut pe M27 fonfăit”, a sunat la ofițerul de serviciu și s-a exprimat de maniera: „dacă polițiștii se”, iar într-o ședință de lucru doamna procuror a făcut o afirmație de genul: „ceva de făcut o”; martorul M22 – ofițer de serviciu în cadrul Secției 4 Poliție - a relatat că, în jurul datei de 15 noiembrie 2013, într-o zi de vineri, la ora 9,10 a fost sunat de către doamna procuror, care a întrebat: „dacă mai sunt și alți polițiști în secție, în afară de mine?”. Răspunsul a fost în sens pozitiv, împrejurare față de care aceasta a întrebat: „ce fac acolo, se?”. Susține că această discuție a fost comunicată martorului M4, șeful Secției 4 Poliție ..., care i-a cerut să întocmească un raport scris. Mai arată că „discuția a ajuns la urechile colegilor mei, stârnind râsete și comentarii ironice”. Confirmă că îi cunoaște vocea doamnei procuror întrucât are un timbru deosebit și

aceasta suna la secție ori de câte ori avea nevoie; **martorul M36** - a precizat că, nu reține dacă a auzit-o personal pe doamna procuror sau din povești, pe holuri, cert este că discuțiile erau în sensul: „vreți să vă fac câte o, să ne înțelegem mai bine? ”; a mai relatat că după fiecare ședință erau povești și, în concret, a arătat că „*au existat comentarii cu privire la afirmațiile doamnei procuror în sensul că polițiștii sunt undeva jos, la mijloc este codul, iar procurorul deasupra*”; **martorul M21** a relatat că la una din ședințele de lucru, doamna procuror i-a spus colegului meu M27 „*fonfăit*”, dar nu-și amintește contextul; a mai arătat că, a aflat de la colegul său M22 că „*doamna procuror l-ar fi sunat și l-ar fi întrebat unde sunt toți bărbații din secție, dacă se*”; **martorul M16** a arătat că are conștiință despre comportamentul doamnei procuror față de lucrătorii Secției 4 Poliție, din relatările colegilor săi de la care a aflat că „*doamna procuror avea un comportament constant de superioritate și le vorbea urât*”. Știu că le-a spus „*dacă vrea să le facă o ca să lucreze mai bine*” sau a întrebat „*unde sunt toți lucrătorii secției, sunt prin birouri, se*”, iar față de un coleg de al meu M23 ar fi spus „*te bag în*”.

Secția constată că lucrătorii de poliție M3, M22, M27 și M26 au întocmit rapoarte, în care au relatat nemulțumirile pe care le-au avut vis-a-vis de comportamentul pârâtei procuror în relația profesională procuror – polițist, rapoarte care au fost predate șefului Secției 4 Poliție, martorul M4. Martorul M4 a informat despre situația creată atât pe șeful poliției Municipiului, martorul M20, cât și pe primul procuror M5 din cadrul Parchetului de pe lângă Judecătoria

Din **declarația martorului M20** - șeful Poliției Municipiului - rezultă că în cursul lunii noiembrie 2013 a fost informat de către șeful Secției 4 Poliție, comisar șef M4 cu privire la faptul că doamna procuror X folosește un limbaj licențios în raport cu polițiștii a căror activitate o coordonează. Arată că, în concret, domnul M4 l-a informat că *doamna procuror X ar fi afirmat că polițiștii Secției 4 „se” și l-ar fi făcut „fonfăit” pe ofițerul de serviciu din cadrul secției*. Susține că a solicitat ca

acei polițiști față de care doamna procuror s-a exprimat într-un mod neprincipial să întocmească rapoarte. Confirmă faptul că au fost întocmite rapoarte de către martorii M3, M4, M23 și M26, iar aceste rapoarte au fost predate, pe cale neoficială martorului M5. Arată că, în luna decembrie 2013 sau ianuarie 2014, după ce a înaintat rapoartele domnului prim procuror a avut loc o ședință, la care doamna procuror X nu a participat. Precizează că în cursul lunii decembrie 2013 domnul prim procuror M5 l-a informat că a avut o discuție cu doamna procuror X iar lucrurile ar intra în făgașul normal. Susține că a luat cunoștință despre comportamentul doamnei procuror X de la lucrătorii de poliție judiciară la jumătatea anului 2013, iar lucrurile s-au agravat spre sfârșitul anului, acesta fiind motivul pentru care doar la acel moment a încercat să le clarifice.

Referitor la ședința de lucru ce a avut loc la sfârșitul anului 2013 (martorii audiați în cauză localizează în timp această ședință în noiembrie – decembrie 2013), ocazie cu care au participat domnul prim procuror M5, șeful Poliției Municipiului și lucrătorii de poliție din cadrul Secției 4 Poliție, lipsă fiind pârâta procuror, ședință în cadrul căreia polițiștii au fost întrebați cu privire la problemele de comunicare cu doamna procuror X, din declarațiile martorilor audiați în cauză rezultă următoarele: martorul M5 – „colectivul secției era scindat în două, raportat la problema comportamentului doamnei procuror X, respectiv: unii, dintre care enumăr pe comandantul M4 și un alt polițist M3, care s-au plâns mai accentuat de modul în care erau tratați de doamna procuror, și alți polițiști, pe care nu-i pot nominaliza acum, care tăceau referitor la acest subiect” martorul M4– șeful Secției 4 Poliție - „nimeni nu a ridicat vreo problemă”; martorul M21 – „nimeni nu a spus nimic”; martorul M32 – „nu-mi aduc aminte ca vreun coleg de-al meu să fi formulat atunci vreun reproș, deși era momentul potrivit”; martorul M33 – „am participat la ședința cu domnul prim procuror M5 acesta a întrebat pe fiecare dacă avem nemulțumiri față de doamna procuror X. Nu-mi amintesc ca cineva să se fi

plâns"; **martorul M34** – „a existat o ședință la care a participat domnul prim procuror M5 ... am participat și eu. Niciunul dintre polițiștii prezenți nu au spus nimic atunci când au fost întrebați cu privire la comportamentul doamnei procuror”; **martorul M31** – „a existat o ședință, dar nu țin minte când, la care a venit domnul prim procuror M5. Acesta ne-a întrebat ce probleme avem cu doamna procuror X. Eu personal am spus că nu am nicio problemă că mă înțeleg foarte bine profesional cu dânsa. Au existat colegi care și-au exprimat nemulțumirea în acea ședință, nu rețin cine a fost, câți au fost și ce au spus, pentru că ulterior au fost foarte multe discuții. Nu mai știu dacă cu prilejul acelei ședințe sau ulterior am aflat de existența unor rapoarte făcute de unii dintre colegii mei. Eu personal nu am participat la nicio discuție cu colegii mei care să se plângă despre comportamentul doamnei procuror X”; **martorul M30** – „rețin că a avut loc o întâlnire în sala de ședință a Secției 4 la care a venit dl. M5, ședință la care a participat și domnul M20, șeful Poliției Municipiului Am fost întrebați dacă există probleme legate de supraveghere exercitată de doamna X, dacă am fost jigniți. La acel moment nici eu, nici colegii mei nu au avut nicio problemă”; **martorul M26** – „Urmarea acestor rapoarte, din câte țin minte, a fost participarea domnului prim procuror M5 la o ședință, în care s-au pus în discuție aceste rapoarte și am fost întrebați dacă avem vreo nemulțumire. Fiecare și-a spus nemulțumirile, din câte îmi amintesc atunci a vorbit M27, M36 și M23. Atunci M27 a afirmat că procurorul l-ar fi făcut fonfăit, M36 a afirmat că a fost cotate ca fiind foarte slab profesional, iar M23 a afirmat că doamna procuror l-a înjurat la telefon”.

Pe de altă parte, în cauză, au fost audiați în calitate de martori, lucrători de poliție din cadrul Secției 4 Poliție ..., care au o percepție pozitivă referitor la comportamentul pârâtei procuror. Astfel, **martorul M21** a relatat următoarele: „ca și caracterizare generală, arăt că relația dintre polițiștii Secției 4 și doamna procuror X a fost una normală, secvențial au mai fost și episoade izolate”; **martorul M25** a

relatat următoarele: „cu toate că au existat o serie de reproșuri și discuții în sensul că am umblat pe la domnul M18 pe la domnul M20, în stânga și în dreapta, ca să scăpăm de dânsa, în momentul în care intram la doamna procuror cu dosarele la supraveghere, totul decurgea foarte bine, eu neavând ce să-i reproșez”; **martorul M24** a relatat că „personal am avut o relație foarte bună cu doamna procuror X.... la ședințele la care eu am participat nu au avut loc discuții neprincipiale între doamna procuror și colegii mei.....nu am avut niciodată probleme de colaborare cu doamna procuror, dar știu că au existat probleme între aceasta și colegii mei care aveau cauze cu AN..... referitor la tensiunile existente între doamna procuror și colegii mei care instrumentau cauze cu AN, cred că sursa acestor tensiuni era dată de nemulțumirea doamnei procuror față de insuficiența probatoriului și față de superficialitatea unor colegi de-ai mei....ședințele pe care le aveam cu doamna procuror erau pigmentate cu glume ”; **martorul M32** a arătat că „în cadrul ședințelor organizate la sediul secției nu am auzit-o niciodată pe doamna procuror folosind un limbaj licențios la adresa colegilor mei. Nu am auzit-o să-i jignească pe colegii mei.... eu am avut o colaborare foarte bună cu doamna procuror”; aceleași aspecte sunt indicate și de **martorii M33, M38, M12, M15, M41, M14, M37, M39, M34, M11, M30, M36** – „nu am asistat la ședințe în care doamna procuror ar fi afirmat că suntem infractori... plantăm probe”; **martorul M31** – „doamna procuror mai spunea câte un banc licențios, dar nu folosea asemenea cuvinte la adresa colegiilor mei”; **martora** confirmă că exista o situație mai tensionată între doamna procuror și unii colegi, respectiv: M2 și M3, care nu veneau la ședințele de supraveghere; **martorul M7** a arătat că: „în cadrul ședințelor de lucru nu am auzit-o niciodată pe doamna procuror folosind expresii neprincipiale. Îmi amintesc că unii colegi, mai tineri, se plângeau de comportamentul doamnei procuror. Colegii mei, mai tineri, se plângeau de modul în care doamna procuror le dădea indicații în dosare..... colegii mei au auzit de la ofițerul de serviciu cuvântul „.....” în contextul în care acesta a fost sunat de doamna procuror sau a

venit direct doamna procuror pentru a-i căuta pe polițiști și atunci a întrebat: „unde sunt polițiștii, își fac? ”; **martor M40** a relatat că „atunci când eram la serviciu, participam la ședințele de supraveghere desfășurate de doamna procuror. Nu am auzit-o niciodată pe doamna procuror, deci nici în cadrul ședințelor, insultând, vorbind urât, umilind pe colegii mei, pe mine personal nu.

Nu i-am auzit niciodată pe colegii mei plângându-se că ar fi fost jigniți, umiliți de către doamna procuror. Eu nefiind fumător, nu mergeam la pauzele de cafea și nu stăteam de vorbă cu aceștia”; **martorul M42** a precizat că doamna procuror folosea expresii cu conotație sexuală atunci când explica anumite infracțiuni, cum ar fi cea de viol, însă nu poate preciza cuvintele pentru că au trecut peste 2 ani de atunci. Susține că în alte cazuri nu a auzit-o folosind astfel de cuvinte; *nu a auzit-o înjurând, jignind, umilind*. A auzit-o pe doamna procuror făcând afirmația „polițiștii sunt jos, la mijloc este codul și deasupra este procurorul”, atunci când a apărut noul cod penal din câte îmi amintesc.

Referitor la atitudinea și comportamentul pârâtei procuror față de lucrătorii de poliție din cadrul Secției 4, în cauză au fost audiați în calitate de martori atât procurori cu funcție de execuție din cadrul Parchetului de pe lângă Judecătoria cât și procurori cu funcție de conducere din cadrul Parchetului de pe lângă Judecătoria ... și Parchetului de pe lângă Curtea de Apel ...

Astfel, din declarațiile martorilor M5 (prim procuror al Parchetului de pe lângă Judecătoria ... la acel moment), M18 (la acel moment procuror general al Parchetului de pe lângă Curtea de Apel) M19 (procuror general al Parchetului de pe lângă Curtea de Apel din data de 15 iulie 2014), M17 (prim procuror al Parchetului de pe lângă Judecătoria din data de 22 aprilie 2014) rezultă că au fost încunoștințați cu privire la existența unui comportament conflictual al pârâtei procuror X în relația cu lucrătorii de poliție din cadrul Secției 4 Poliție

În concret, **martorul M5** a arătat că, spre finele anului 2013, i-a fost adusă la cunoștință că existența anumitor probleme, de natură comportamentală, între unii ofițeri de poliție din cadrul Secției 4 Poliție și doamna procuror X. Cu această ocazie a aflat că unii polițiștii au întocmit rapoarte în care au sesizat comportamentul neconform al doamnei procuror. Susține că aceste rapoarte i-au fost prezentate neoficial de către martorul M20, șeful Poliției Municipiului ... și din lecturarea acestora a dedus că *„doamna procuror folosise un limbaj inadecvat față de polițiști, adresându-le expresii pe care le apreciez drept vulgare”*. A cerut martorului M20 ca aceste rapoarte să fie transmise pe cale oficială la CSM sau să-i fie înaintate pe cale oficială, pentru a le transmite la CSM. Confirmă că a stabilit o întâlnire de lucru cu conducerea Poliției Municipiului ... și polițiștii din cadrul Secției 4 Poliție la care doamna procuror a refuzat să participe. Arată că în cadrul acestei ședințe *„colectivul secției era scindat în două, raportat la problema comportamentului doamnei procuror X”*. Arată că ulterior acestui moment, a mai avut discuții informale cu polițiștii, ocazie cu care a aflat că *„unii colegi de-ai lor ar fi nemulțumiți de faptul că doamna procuror este mai dură, dar că nu pot considera acest lucru neapărat rău, pentru că îi mai mobilizează pe cei mai puțin muncitori*. Precizează că a adus la cunoștința domnului procuror general M18 toate aceste aspecte, iar acesta i-a solicitat să țină situația sub control. Mai arată că, ulterior acestui moment nu au mai existat astfel de incidente. Susține că aceste probleme de comunicare dintre doamna procuror și polițiștii din cadrul Secției 4 Poliție *„au apărut în intervalul care a premers ședința din noiembrie 2013, pentru că eu aveam întâlniri cel puțin lunare cu poliția și la niciuna dintre întâlnirile anterioare astfel de incidente nu mi-au fost aduse la cunoștință”*.

Din declarația **martorului M17** rezultă că a fost informat la preluarea mandatului de prim procuror al Parchetului de pe lângă Judecătoria de către martorul M5 despre existența unor probleme de comportament ale pârâtei procuror

[REDACTED]

în relația cu polițiști a căror activitate o supraveghea; în concret, susține că „i s-a adus la cunoștință de existența unor sesizări făcute de lucrătorii de poliție din cadrul Secției 4 cu privire la modul în care li se adresează procurorul atunci când exercită supravegherea. Fostul prim procuror nu a specificat dacă aceste sesizări erau scrise sau verbale și nici nu am simțit necesitatea lămuririi acestora întrucât cunoșteam și de la ceilalți colegi despre existența unor tensiuni între doamna procuror și polițiștii Secției 4”. Mai arată că după preluarea funcției de conducere „polițiștii Secției 4 nu mi s-au plâns în legătură cu comportamentul doamnei procuror X”. Susține că „nu am auzit-o personal pe doamna procuror X adresându-se nedeontologic organelor de poliție, dar am auzit acest lucru de la colegii procurori.” Arată că „inițial am avut relații de comunicare bună în calitate de prim procuror cu doamna procuror X, relații care au involuat până la a nu mai comunica deloc, comunicând doar prin intermediul înfirmărilor soluțiilor când le aprecia că sunt neconforme”.

Martorul M18 a precizat că „spre sfârșitul anului 2013, cu prilejul unei discuții informale pe care am purtat-o cu șeful Poliției Municipiului, domnul comisar șef M20, am aflat că acestuia i s-a raportat de către polițiștii din subordine faptul că doamna procuror X are un comportament nedeontologic față de aceștia. I-am recomandat domnului comisar șef să ia legătura cu domnul prim procuror M5. Nu am primit amănunte cu privire la acest comportament”. Arată că „pentru acest motiv, la următoarea întâlnire pe care am organizat-o între polițiștii de la Poliția Municipiul ... și procurorii de la Parchetul de la judecătorie, am pus pe ordinea de zi un punct: comportamentul în relația polițist – procuror”. Susține că „personal nu am avut nicio discuție cu doamna procuror X cu privire la comportamentul sesizat de poliție și nu am cunoscut existența unei situații tensionate”.

Martorul M19 a arătat că, după preluarea mandatului, în cadrul întâlnirilor cu conducerea Poliției Municipiului IPJ i s-a relatat „despre existența unor sincope în activitatea desfășurată cu doamna procuror X datorită atitudinii

doamnei procuror, în mod special al tonului folosit în relația cu poliștii a căror activitate o supraveghea, un ton iritat, insultător și mai ales faptul că au existat situații în care lucrătorii de poliție s-au simțit ofensați prin limbajul folosit de doamna procuror, expresii cu tentă sexuală..... Mi s-a relatat că aceste expresii s-au folosit față de lucrătorii de poliție pe care îi supraveghea, nu știu care erau aceștia".

Susține că, în toamna anului 2014, în cadrul întâlnirilor de lucru comune organizate cu poliția și procurorii din cadrul Parchetului de pe lângă Judecătoria ... „am abordat problema relației polițist – procuror și am pus accentul pe obligația procurorului de a avea o atitudine corespunzătoare în relațiile cu poliștii și, de asemenea, poliștii să respecte normele deontologice în relația cu procurorul. Am recomandat ca în cazul în care există sincope în comunicare între procurorul cu funcție de execuție și lucrătorul de poliție judiciară, acestea să fie comunicate imediat conducerii Parchetului de pe lângă Judecătoria, iar dacă este vorba de incidente grave, care ar intra în sfera răspunderii disciplinare, acestea să fie sesizate de îndată Parchetului de pe lângă Curtea de Apel ...".

Din declarația **martorului M28**, colegă de birou cu pârâta procuror, rezultă că în cadrul unei ședințe la care nu a participat pârâta procuror, a aflat de la șeful Secției 4 Poliție că poliștii sunt nemulțumiți de comportamentul acesteia, dar acest subiect nu a fost dezvoltat în lipsa doamnei procuror. A susținut că nu a auzit-o pe doamna procuror X adresând jigniri poliștilor Secției 4, modalitatea acesteia de adresare fiind una politicoasă.

Din declarația **martorului M29**, procuror în cadrul Parchetului de pe lângă Judecătoria, rezultă că „în relația directă cu lucrătorii de poliție pe care-i supraveghea am auzit-o pe doamna procuror X folosind un ton mai răstit. Nu am auzit-o adresându-le direct cuvinte injurioase sau jignitoare....De la poliștii cu care lucrez (Poliția Rutieră) am auzit că poliștii de la Secția 4 s-au plâns că doamna procuror X le-a adresat cuvinte urâte".

Cu privire la atitudinea pârâtei procuror X față de conducerea Parchetului de pe lângă Curtea de Apel ..., respectiv IPJ – ..., Secția reține următoarele:

Din probatoriul administrat în cauză rezultă că pârâta procuror X a întocmit în nume personal, dar cu antetul parchetului, adresa nr. A.... /P/2015 din 22.07.2015 către Parchetul de pe lângă Curtea de Apel prin care a solicitat următoarele: „În interesul soluționării dosarului cu nr. de mai sus ce are ca obiect săvârșirea infracțiunii de abuz în serviciu, faptă prevăzută și pedepsită de art. 297 alin.1 C.p., având în vedere că la data de 06.07.2015 Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție a comunicat faptul că la data de 11.02.2014 a declinat unității dvs. de parchet dosarul nr. C..... /P/2013, rugăm să comunicați Parchetului de pe lângă Judecătoria stadiul procedurii în dosarul format ca urmare a declinării dosarului nr. al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție și în condițiile în care nu a fost dispusă în cauză o soluție definitivă, rugăm să trimiteți dosarul format unității noastre de parchet în vederea reunirii la dosarul nr. A..... /P/2015, având în vedere că potrivit dispozițiilor art. 33 C.p.p. corob. cu art. 43 C.p. și art.63 C.p.p. competența de efectuare a urmăririi penale în materia infracțiunii de abuz în serviciu, faptă prevăzută de art. 297 alin.1 C.p. aparține parchetelor de pe lângă judecătorii.”

Urmare a acestei adrese, la data de 24.07.2015, Parchetul de pe lângă Curtea de Apel .., sub nr. B..... /P/2014, a comunicat următoarele: „, Dosarul nr. C..... /P/2013 al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție - Secția de urmărire penală și criminalistică, declinat în favoarea Parchetului de pe lângă Curtea de Apel, competent, conform dispozițiilor art.56 alin.6 rap. la art.38 alin. 1 lit.g C.p.p. (având în vedere calitatea de chestor a unuia dintre făptuitori), a fost înregistrat sub nr. B..... /P/2014 și soluționat prin ordonanța de clasare din

25.03.2014. *Solicitarea dvs. este inadmisibilă întrucât se referă la o cauză deja soluționată și cu privire la care nu aveți competența de efectuare a urmăririi penale ori de a face aprecieri asupra reunirii la un alt dosar "*

Referitor la dosarul penal nr. A....P/2015 al Parchetului de pe lângă Judecătoria, din actele dosarului rezultă că, în această cauză pârâta procuror X s-a sesizat din oficiu, a dispus începerea urmăririi penale „in rem” și a efectuat acte de cercetare cu privire la fapte de abuz în serviciu, prev. de art.297 alin.1 C.p., comise de „factori de decizie din cadrul IPJ- ...”, în condițiile în care *din documentele ce au stat la baza sesizării reieșea calitatea de chestor a unuia dintre presupușii făptuitori, calitate ce atrăgea competența Parchetului de pe lângă Curtea de Apel*

Totodată, rezultă că, în dosarul penal nr. ...B....P/2014 al Parchetului de pe lângă Curtea de Apel, prin ordonanța din 25.03.2014 s-a dispus o soluție de neurmărire penală, neînfirmată, pentru aceleași fapte.

Ulterior, dosarul penal nr. A....P/2015 al Parchetului de pe lângă Judecătoria ... a fost declinat la Parchetul de pe lângă Curtea de Apel ..., unde a fost înregistrat sub nr. ...D....P/2015 și soluționat prin ordonanța de clasare din data de 14.09.2015.

Din **declarația martorului M19** rezultă următoarele: „*din câte îmi amintesc doamna procuror X s-a sesizat din oficiu cu privire la un făptuitor ce avea calitatea de chestor de poliție pentru care competența de cercetare aparținea Parchetului de pe lângă Curtea de Apel și pentru fapte care anterior au făcut obiectul unui dosar soluționat prin clasare de către Parchetul de pe lângă Curtea de Apel Ulterior, doamna procuror X a declinat dosarul la Parchetul de pe lângă Curtea de Apel ... Anterior declinării, doamna procuror X a solicitat să declinăm dosarul PJ în vederea conexării la dosarul pe care dumneaei îl avea în instrumentare.*

I-am răspuns în scris că o astfel de solicitare este inadmisibilă și inadecvată întrucât privește o cauză deja soluționată și persoane ce exced competenței de

[REDACTED] soluționare a Parchetului de pe lângă Judecătoria ... În acest dosar s-a dispus clasarea cauzei, reținându-se ca și temei existența unei soluții pentru aceleași faptă, neinfirmată.

În luna septembrie am emis un ordin prin care am dispus ca dosarele aflate pe rolul Parchetului de pe lângă Judecătoria ... ce privesc ofițeri de poliție judiciară să fie preluate la Parchetul de pe lângă Curtea de Apel".

Din actele dosarului rezultă că, la data de 18.09.2015, pârâta procuror, cu antetul parchetului și în nume personal, a emis o adresă fără număr de înregistrare către IPJ-..... prin care a solicitat următoarele: „Rog să comunicați textul de lege sau mandatul în baza căruia lucrătorii de poliție din subordinea dvs. s-au intruzionat în procedura desfășurată la data de 15.09.2015 de către inspectorii CSM, prin întocmirea de rapoarte calomnioase față de subsemnata. Vă comunic faptul că, în lipsa unui text de lege sau a unui mandat, mă văd nevoită să acționez IPJ în instanță pentru lămurirea situației create. Rog comunicarea răspunsului la sediul Parchetului de pe lângă Judecătoria, în atenția procurorului solicitant ”.

Urmare a acestei adrese, IPJ a comunicat Parchetului de pe lângă Judecătoria următoarele: „ prezența polițiștilor din cadrul IPJ ... s-a realizat în urma invitației directe a inspectorilor din cadrul Inspecției Judiciare a CSM, într-o procedură de verificare proprie”.

Din declarația martorului M17, prim procuror al Parchetului de pe lângă Judecătoria, rezultă că a luat cunoștință de adresele emise de pârâta procuror abia în momentul în care la parchet au sosit răspunsurile comunicate de Parchetul de pe lângă Curtea de Apel, respectiv IPJ A rezoluționat răspunsul primit de la IPJ ... în sensul următor: „se comunică o copie procurorului cu mențiunea că astfel de solicitări private nu se trimit de pe faxul instituției și cu antetul acesteia”.

"Consiliul Superior al Magistraturii
este garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)

Cu privire la acuzațiile ce i se aduc, pârâta procuror X a arătat următoarele:

A precizat că în perioada în care a supravegheat activitatea de cercetare a polițiștilor din cadrul Secției 4 Poliție, această secție a avut cei mai înalți indicatori de calitate și eficiență.

A arătat că lucrătorii de poliție care instrumentau cauze cu AN evitau prezența la ședințele de lucru „datorită unor cutume care existau la nivelul Secției 4 privind administrarea probelor”, cutumă cu care nu a fost de acord întrucât „nu corespundeau codului de procedură penală”.

A susținut că, inițial, relația cu lucrătorii Secției 4 Poliție care instrumentau cauze cu AN a fost „o relație de încredere reciprocă, însă pe parcursul activității a observat cine își asumă responsabilitatea pe dosare și cine nu”.

Susține că „la nivel de comunicare cu lucrătorii de poliție nu au existat confidențe, nu a existat familiarisme, titlul de abordare a fost strict procuror – ofițer de poliție, pe dosarele instrumentate”.

Precizează că „este posibil să fi ridicat tonul la ei, în acele zile în care erorile lor procedurale erau atât de mari și frustrarea mea, acumulată omeneste, în raport de greșelile lor . Tonul a fost ridicat dar întotdeauna argumentat pe instituția procesuală în discuție. Timbrul meu vocal, ridicat cu o octavă, este posibil să fi deranjat”.

Nu recunoaște faptele ce i se impută în acțiunea disciplinară exercitată de Inspekția Judiciară împotriva sa. În concret, arată următoarele: „cu certitudine nu i-am înjurat, pregătirea mea profesională, personală, cei 7 ani de acasă, faptul că ședințele erau publice.... nu mi-aș fi permis sub nicio formă un astfel de comportament”. Arată că expresii de genul: „ proști, incompetenți, infractori, plantați probe, mentalități comuniste sau alte expresii de același gen” nu-i aparțin sub nicio formă.

Recunoaște că este posibil să fi deschis calea unor expresii de genul „infractori” în condițiile în care în octombrie 2013 a făcut o sesizare la IPJ și Parchetul de pe lângă Tribunalul cu privire la săvârșirea infracțiunii prev. de art.246 C.p. din vechiul cod penal de către M3, lucrător de poliție în cauze cu AN, pe motivul că a plăsmuit probe într-un dosar penal și în baza probelor plăsmuite a procedat la punerea sub învinuire a unei persoane.

Cu privire la acest aspect, arată că în cadrul unei ședințe de lucru cu lucrătorii Secției 4 „m-am exprimat față de aceștia în sensul că „pot face ce vor ca organe de poliție dar că eu nu sunt dispusă să fiu complicea lor”.

Precizează că „nu le-am adresat lucrătorilor de poliție cuvinte cu tentă sexuală”. Arată că „este posibil ca în discuțiile de drept penal substanțial purtate cu lucrătorii de poliție pe infracțiuni la viața sexuală, să fi folosit termenul ”....”, dar în explicațiile aduse pe textul de lege”. Arată că nu a folosi expresii de genul „să fac o” s-au „se”. Precizez că termenul de „fonfăit” nu există în vocabularul său și susține că „nu aveam cum să-i reproșez unei persoane un eventual deficit pe care nici măcar nu l-am observat.

Arată că nu au existat sincope de comunicare în relația cu lucrătorii de poliție din cadrul Secției 4, iar dacă ar fi existat ar fi dus inevitabil la slăbirea actului de supraveghere exercitat, ceea ce nu s-a întâmplat. Precizează că în luna noiembrie 2014 a participat la o ședință, prilej cu care șeful Poliției Municipiului a felicitat-o pentru modul în care a gestionat activitatea Secției 4 Poliție.

Susține că „ au existat doar relații strict profesionale cu conducerea Parchetului de pe lângă Curtea de Apel și Parchetul de pe lângă Judecătoria ... ”.

Cu referire la dosarul nr. ...A..../P/2015 arată că „a solicitat Parchetului de pe lângă Curtea de Apel stadiul procedurilor în dosarul lor nr. B..../P/2014,

întrucât dosarul meu avea legătură cu dosarul lor și voiam să-mi stabilesc competența".

Arată că a primit răspuns în sensul că solicitarea este inadmisibilă, însă „nu acest răspuns m-a determinat să-mi declin competența ci faptul că în acel dosar cercetările erau finalizate”. Precizează că și-a fundamentat declinarea „pe calitatea de chestor a lui Y, fostul șef al IPJ, element pe care nu-l sesizasem în dosar la data întocmirii adresei către PCA întrucât plângerea îl viza pe comisarul Z”.

Arată că își asumă adresa pe care a trimis-o la IPJ ... Susține că a procedat în acest mod „în încercarea mea de a mă apăra și a înțelege mecanismul în baza căror proceduri au intervenit organele de poliție în sesizările noastre”. „Nu am luat număr din evidențele parchetului, am considerat existența unui incident de serviciu, motiv pentru care am folosit antetul parchetului, dar nu și ștampila”. „La momentul acela nu m-am gândit la o bază legală, cum nu mă gândesc nici acum, în sensul Legii 303/2004, 304/2004, 317/2004, Regulamentul de ordine interioară”.

Potrivit art. 99 lit. c) din Legea nr. 303/2004 republicată și modificată, constituie abatere disciplinară „atitudinile nedemne în timpul exercitării atribuțiilor de serviciu față de colegi, celălalt personal al instanței sau al parchetului în care funcționează, inspectori judiciari, avocați, experți, martori, justițiabili ori reprezentanții altor instituții”.

Pentru existența abaterii disciplinare prevăzute de art. 99 lit. c) din Legea nr.303/2004 este necesar ca, sub aspectul laturii obiective, procurorul să fi avut o atitudine nedemnă față de unul dintre subiecții pasivi expres enumerați de textul de lege, iar atitudinea respectivă să fie manifestată în timpul exercitării atribuțiilor de serviciu.

Secția reține că noțiunii de „atitudine nedemnă” se circumscriu acele

manifestări comportamentale contrare standardelor de conduită stabilite prin legi și regulamente în sarcina magistraților .

Astfel, potrivit dispozițiilor art.90 alin.(2) din Legea nr.303/2004 republicată și modificată, „relațiile judecătorilor și procurorilor la locul de muncă și în societate se bazează pe respect și bună-credință”, iar potrivit art.18 alin.(1) din Codul deontologic al judecătorilor și procurorilor „relațiile judecătorilor și procurorilor în cadrul colectivelor din care fac parte trebuie să fie bazate pe respect și bună-credință, indiferent de vechimea în profesie și de funcția acestora”.

O conduită nedemnă este contrară și dispozițiilor art.17 din Codul deontologic al judecătorilor și procurorilor, potrivit cărora „procurorii sunt datori să se abțină de la orice acte sau fapte de natură să compromită demnitatea lor în profesie și societate”.

Integritatea magistratului este privită ca îndatorire fundamentală a profesiei, rezultând din coroborarea textelor legale atât la nivel constituțional, cât și prin lege, regulament și cod deontologic.

Integritatea presupune ca magistratul să se asigure că are, în ochii unui observator rezonabil, o conduită ireproșabilă, iar manifestările și acțiunile sale reafirmă încrederea oamenilor în integritatea sistemului judiciar, inclusiv a magistraților.

Etica reprezintă o valoare ce impune magistratului bunele maniere și aparența respectării acestora, în îndeplinirea tuturor activităților pe care le desfașoară.

Secția apreciază că, **pentru a constata existența laturii obiective a acestei abateri disciplinare**, trebuie să se poată reține că pârâta procuror, în exercitarea funcției, a avut o atitudine inadecvată, contrară standardelor de conduită stabilite prin legi și regulamente cu privire la comportamentul pe care trebuie să-l aibă un magistrat, în timpul exercitării atribuțiilor de serviciu.

Din probele administrate în cauză rezultă că, în perioada 11.02.2013 decembrie 2014, pârâta procuror X a exercitat activitatea de supraveghere a cercetărilor la nivelul Secției 4 Poliție

Secția constată că între pârâta procuror X și unii polițiști din cadrul Secției 4 Poliție au existat pe parcursul perioadei în care aceasta le-a supravegheat activitatea de cercetare penală anumite divergențe.

Secția reține că urmare a acestor neînțelegeri, unii lucrători de poliție au refuzat chiar să mai participe la ședințele de lucru organizate de aceasta. Astfel, martorul M2 a precizat că datorită atitudinii de superioritate a pârâtei procuror a refuzat să mai participe la ședințele de lucru organizate de aceasta. Situația este similară și în ceea ce îl privește pe martorul M3.

Totodată, din actele dosarului rezultă că la aceste ședințe de lucru prezența lucrătorilor de poliție era una variabilă, existând ședințe la care au participat doar 3-4 polițiști.

Secția constată că, chiar dacă lucrătorii de poliție din cadrul Secției 4 Poliție au avut cunoștință de mai mult timp de existența unor probleme de comunicare cu doamna procuror X, nu au făcut nici un demers până la sfârșitul anului 2013.

În concret, Secția va avea în vedere faptul că, spre sfârșitul anului 2013, lucrătorii de poliție M3, M22, M27 și M26 au întocmit rapoarte în care au indicat aspecte privind comportamentul neadecvat adoptat de pârâta procuror X în exercitarea atribuțiilor de serviciu.

Secția reține că aceste rapoarte au fost înaintate martorului M4 – șeful Secției 4 Poliție ..., care l-a informat, de îndată, pe martorul M20 – șeful Poliției Municipiului .. și martorul M5 – prim procuror al Parchetului de pe lângă Judecătoria De asemenea, aceste aspecte au fost aduse la cunoștința procurorului general al Parchetului de pe lângă Curtea de Apel, atât de martorul M5 cât și de martorul

M20, în cadrul unor discuții informale, ocazie cu care martorul M18 a solicitat martorului M5 să țină situația sub control.

Secția constată că aceste rapoarte nu au fost înregistrate la Secția 4 Poliție, însă au fost prezentate martorului M5, pe cale neoficială, care după ce le-a citit și a constatat gravitatea și natura faptelor reclamate, a solicitat ca aceste rapoarte să fie înaintate direct la Consiliul Superior al Magistraturii sau să-i fie înaintate pe cale oficială pentru a dispune în consecință.

Din probele administrate în cauză nu rezultă ce s-a întâmplat cu aceste rapoarte, cert este că la sfârșitul anului 2013 situația s-a mai detensionat și nimeni nu a mai făcut niciun demers.

Secția constată că cercetarea disciplinară în prezenta cauză a debutat la data de 28.09.2015 (cu aproximativ 2 luni înainte de împlinirea termenului de prescripție) urmare a sesizării din oficiu a Inspecției judiciare în lucrarea nr./IJ/... DIP/2015, care avea ca obiect alte fapte.

Din declarația martorului M5 rezultă că acesta a fost singurul moment în care organele de poliție s-au plâns vis-a-vis de comportamentul pârâtei procuror X. Din declarația martorului M17, prim procuror în cadrul Parchetului de pe lângă Judecătoria rezultă că, în perioada exercitării funcției de conducere, nu i-a fost adusă la cunoștință existența vreunei probleme de natură comportamentală a pârâtei procuror X față de polițiștii a căror activitate de cercetare penală o supraveghea.

Urmare a semnalării acestor evenimente, respectiv a rapoartelor întocmite de polițiști, pentru a clarifica situația, martorul M5 a organizat o ședință la care au participat lucrătorii de poliție din cadrul Secției 4 Poliție și șef Poliției Municipiului ..., martorul M20. Cu toate că pârâta procuror X a fost invitată să participe la această ședință, aceasta a refuzat participarea.

Secția va avea în vedere faptul că în cadrul acestei ședințe martorul M5 a

solicitat lucrătorilor de poliție prezenți să expună problemele cu care s-au confruntat vis-a-vis de comportamentul pârâtei procuror X.

Secția constată că, în aceste împrejurări, deși polițiștii aveau ocazia să reclame problemele semnalate anterior, majoritatea acestora, așa cum rezultă din declarațiile acestora existente la dosarul cauzei, nu au avut nimic de învederat. Cu privire la acest aspect Secția reține că **martorul M4** a precizat că „*nimeni nu a ridicat vreo problemă*”; **martorul M21** – „*nimeni nu a spus nimic*”; **martorul M32** – „*nu-mi aduc aminte ca vreun coleg de-al meu să fi formulat atunci vreun reproș, deși era momentul potrivit*”; **martorul M33** – „*Nu-mi amintesc ca cineva să se fi plâns*”; **martorul M34** – „*Niciunul dintre polițiștii prezenți nu au spus nimic atunci când au fost întrebați cu privire la comportamentul doamnei procuror*”; **martorul M31**– „*Eu personal am spus că nu am nicio problemă ... Au existat colegi care și-au exprimat nemulțumirea în acea ședință, nu rețin cine și ce au spus, pentru că ulterior au fost foarte multe discuții.*”; **martorul M30** – „*La acel moment nici eu, nici colegii mei nu au avut nicio problemă*”; **martorul M26** – „*Fiecare și-au spus nemulțumirile, din câte îmi amintesc atunci a vorbit M27, M36 și M23. Atunci M27 a afirmat că procurorul l-ar fi făcut fonfăit, M36 a afirmat că a fost cotelat ca fiind foarte slab profesional, iar M23 a afirmat că doamna procuror l-a înjurat la telefon*”.

Din declarația martorului M5 rezultă că acesta a perceput colectivul Secției 4 Poliție scindat în două, o parte care nu a avut de spus nimic, iar cealaltă parte, din care enumeră pe martorii M4 și M3, care s-au plâns de comportamentul pârâtei procuror X.

Secția reține caracterul subiectiv al declarațiilor martorilor M3 și M16, polițiști care s-au plâns de comportamentul pârâtei procuror, față de împrejurarea că doamna procuror X s-a sesizat din oficiu și a efectuat acte de urmărire penală față de aceștia cu privire la săvârșirea unor infracțiuni legate de atribuțiile de serviciu.

Cu privire la acuzațiile concrete ce se aduc doamnei procuror X prin acțiunea disciplinară exercitată de Inspekția Judiciară împotriva sa, raportat

la perioada săvârșirii faptelor, astfel cum a fost indicată de către Inspekția Judiciară cu ocazia punerii în discuție a excepției prescripției dreptului la acțiune invocată de către pârâta procuror la termenul de judecată din data de 09.12.2015, respectiv noiembrie 2013 – octombrie 2015, Secția reține următoarele:

Din probele administrate în cauză rezultă cu certitudine că pârâta procuror X, în exercitarea atribuțiilor de serviciu, a manifestat o atitudine nedemnă față de polițiștii M27 și M22 din cadrul Secției 4 Poliție, față de care a făcut afirmații nepotrivite, lipsite de respect și neadecvate statutului de magistrat.

În concret, Secția constată că doamna procuror, în cadrul unei ședințe de lucru ce a avut loc în luna noiembrie 2013, s-a adresat martorului M27 cu apelativul „*fonfăit*”, apelativ de natură a-l ironiza și a-l pune într-o situație umilitoare față de colegii prezenți. Martorul M27 a relatat următoarele: „*nu mi-a plăcut acest lucru, mai ales că au început să râdă de mine colegii; m-am simțit foarte umilit, întrucât colegii au început să râdă de mine, iar ea râdea pentru că m-a jignit*”. Atitudinea doamnei procuror față de martorul M27 rezultă din coroborarea declarațiilor martorilor audiați în cauză, respectiv martorul M4, care a fost prezent la incident și care a relatat că i-a atras atenția pârâtei cu privire la faptul că o astfel de afirmație este nedeontologică; martorul M21 – „*eram în sala de ședință când doamna procuror i-a spus lui M27 fonfăit*”, precum și a martorilor indirecti: M24, M20, M34, M26, M2 și alții.

Totodată, Secția constată că, în cursul lunii noiembrie 2013, pârâta procuror l-a contactat telefonic pe ofițerul de serviciu, martorul M22, căruia i s-a adresat: „*Ce fac acolo, se?*”

Din probele administrate în cauză rezultă că martorul M22 a recunoscut fără niciun dubiu vocea doamnei procuror întrucât are un timbru mai aparte. De asemenea,

*"Consiliul Superior al Magistraturii
este garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)*

a mai indicat că pârâta suna foarte des la Secția 4 Poliție întrucât era procurorul care supraveghea activitatea de cercetare penală a polițiștilor din cadrul acestei secții.

Secția constată că martorul M22 a semnalat acest incident, de îndată, șefului Secției 4 Poliție, martorului M4, care i-a cerut să întocmească raport. Secția reține că martorul M22 a întocmit raport în care a indicat afirmațiile făcute de pârâta procuror, raport care, pe cale neoficială, a fost prezentat primului procuror M5.

Totodată, acest eveniment a fost adus la cunoștința șefului Poliției Municipiului, martorul M20, care a avut o discuție informală cu procurorul general al Parchetului de pe lângă Curtea de Apel

De asemenea, acest eveniment a fost cunoscut de majoritatea lucrătorilor de poliție din cadrul Secției 4, precum și de alți lucrători de poliție din cadrul IPJ, în rândul acestora dând naștere la diverse discuții neprincipiale, așa cum rezultă din declarația martorului M22 (discuția a ajuns la urechile colegilor mei stârnind râsete și comentarii ironice). Secția reține că urmare a acestui incident, în rândul lucrătorilor de poliție a căror activitate de cercetare penală o supraveghea, s-a creat și o stare de nemulțumire generată de atitudinea nedemnă și lipsită de respect a pârâtei procuror X față de aceștia.

Cu privire la adresarea unor cuvinte obscene și înjurături de mamă față de martorul M23, Secția constată că din declarația acestuia rezultă că faptele s-au petrecut în vara anului 2013, împrejurare față de care Secția constată că fapta dedusă judecății excede perioadei indicată de Inspecția Judiciară. Secția va avea în vedere principiul disponibilității care guvernează procesul civil, în conformitate cu care limitele acțiunii disciplinare sunt stabilite de către reclamant.

Cu privire la afirmația ce se impută pârâtei procuror X: „, vreți să vă fac o?” Secția constată că pârâta procuror a făcut această afirmație, însă din probele administrate în cauză nu rezultă cu certitudine contextul în care aceasta s-a exprimat în acest mod și nici data concretă a săvârșirii faptei.

Din acțiunea disciplinară rezultă că este vorba de un singur incident, însă martorii audiați în cauză relevă incidente diferite cu privire la această faptă.

În concret, Secția reține că martorul M4 a localizat acest episod în cadrul ședinței în care doamna procuror X a făcut referire la „pilda cu Cezar”, fără a indica data la care a avut loc această ședință sau cel puțin perioada, cert este că martorul nu s-a plâns de această afirmație decât cu ocazia audierilor efectuate de către inspectorii judiciari.

Martorul M23 localizează această afirmație în cadrul ședinței în care doamna procuror ar fi afirmat că „noi polițiștii suntem jos, deasupra noastră este codul penal, iar deasupra este dânsa”, respectiv în toamna anului 2013 sau 2014.

Martorul M26 localizează această afirmație în cadrul unei ședințe în care a avut loc o dispută de opinii vizând o chestiune de drept dintr-un dosar penal pe care unul din lucrătorii de poliție îl avea în instrumentare, fără a fi localizată în timp această ședință.

Martorul M7 a afirmat în cadrul declarației date faptul că polițiștii din cadrul secției au auzit de la ofițerul de serviciu cuvântul în contextul în care acesta a fost sunat de doamna procuror.

În consecință, Secția constată că declarațiile martorilor audiați în cauză sunt contradictorii cu privire la această faptă imputată pârâtei procuror. Faptul că declarațiile martorilor nu pot fi coroborate, creează un puternic dubiu, dubiu care profită pârâtei procuror conform principiului „in dubio pro reo”, împrejurare față de care Secția nu va reține această faptă în sarcina pârâtei procuror.

Cu privire la celelalte afirmații reținute de către Inspekția Judiciară în acțiunea disciplinară, respectiv: „ sunteți proști, incompetenți, infractori, plantați probe, nu pot să lucrez cu voi, aveți mentalități comuniste” Secția constată că din probele administrate în cauză rezultă un puternic dubiu care profită pârâtei procuror conform principiului „in dubio pro reo”.

Astfel, Secția va avea în vedere că o mare parte dintre martorii audiați în cauză, martori care au perceput direct comportamentul pârâtei procuror, întrucât au participat personal la ședințele de lucru organizate de aceasta, au declarat că nu au auzit-o niciodată pe pârâta procuror X folosind un astfel de limbaj. În acest sens Secția va avea în vedere declarațiile martorilor: **martorul M24** a relatat „*la ședințele la care eu am participat nu au avut loc discuții neprincipiale între doamna procuror și colegii mei*”; **martorul M32** a arătat că „*în cadrul ședințelor organizate la sediul secției nu am auzit-o niciodată pe doamna procuror folosind un limbaj licențios la adresa colegilor mei. Nu am auzit-o să-i jignească*”; **M36** – „*nu am asistat la ședințe în care doamna procuror ar fi afirmat că suntem infractori... plantăm probe*”; **martorul M31** – „*doamna procuror mai spunea câte un banc licențios, dar nu folosea asemenea cuvinte la adresa colegiilor mei*”; **martorul M7** a arătat că: „*în cadrul ședințelor de lucru nu am auzit-o niciodată pe doamna procuror folosind expresii neprincipiale*”; aceleași aspecte sunt indicate și de **martorii M33, M38, M12, M15, M41, M14, M40, M42, M37, M39, M34, M11, M30**.

Secția constată că, în cauză, au fost audiați martori care au confirmat acuzațiile ce s-au reținut în sarcina pârâtei procuror prin acțiunea disciplinară exercitată de Inspekția Judiciară împotriva sa. În acest sens sunt declarațiile martorilor M4, M3, M26, M23, M30, M27, M2, M16, martori care au perceput, atât direct cât și indirect, comportamentul pârâtei procuror.

Analizând declarațiile acestora, Secția reține că afirmațiile pârâtei procuror au un caracter general, iar în momentul în care Secția a cerut să exemplifice în ce au constat cuvintele/expresiile uzitate de pârâta procuror, s-au primit răspunsuri de genul: *nu țin minte expresiile folosite, rețin doar că erau jigniri.... doamna procuror X ne-a făcut proști, la modul general*” (declarația martorilor M26); *nu pot preciza cuvintele expres folosite* (declarația martorilor M27) sau *doamna procuror m-a jignit, fără a indica în ce au constat jignirile* (martorul M3), împrejurare față de care Secția

se află în imposibilitatea de a constata existența unei fapte determinate și a reține în sarcina pârâtei procuror faptul că a manifestat o atitudine nedemna față de lucrătorii de poliție.

Din probatoriul administrat în cauză mai rezultă faptul că după fiecare ședință între lucrătorii de poliție existau „discuții – povești”, ocazie cu care aceștia dezbăteau, chiar împreună și cu cei care nu participau la astfel de ședințe, afirmațiile făcute de pârâta procuror. Secția constată că în cadrul acestor discuții polițiștii dădeau o altă nuanță afirmațiilor exprimate direct de către pârâta procuror, acesta fiind și motivul pentru care declarațiile acestora nu se coroborează.

Referitor la tonul folosit de pârâta procuror, Secția constată că într-adevăr aceasta uzita un ton mai ridicat, în scopul de a se face auzită în cadrul ședințelor, tonul vocii acesteia fiind de regula mai ridicat. Martorii au confirmat ca pârâta procuror avea un ton mai ridicat, dar acesta nu era amenințător.

În consecință, Secția nu va reține în sarcina pârâtei procuror X săvârșirea acestor fapte, în cauză nefăcându-se dovada indubitabil că aceasta a avut o atitudine nedemnă față de lucrătorii de poliție a căror activitate de cercetare penală o supraveghea.

Referitor la adresa înaintată Parchetului de pe lângă Curtea de Apel ... la data de 22.07.2015, Secția constată că acesta a fost emisă în nume personal, cu toate că în realizarea activităților desfășurate în cadrul Ministerului Public, întreaga corespondență se efectuează prin intermediul primului procuror, împrejurare față de care va înlătura susținerea pârâtei procuror în sensul că, în situații excepționale, avea posibilitatea de a emite astfel de adrese în nume personal.

Totodată, Secția reține că dosarul penal nr. A.../P/2015 al Parchetului de pe lângă Judecătoria s-a format ca urmare a sesizării din oficiu a pârâtei procuror X, care a dispus începerea urmăririi penale „in rem” și a efectuat acte de cercetare cu privire la fapte de abuz în serviciu, prev. de art.297 alin.1 C.p., comise de „factori

*"Consiliul Superior al Magistraturii
este garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)*

de decizie din cadrul IPJ-", în condițiile în care din documentele ce au stat la baza sesizării reieșea calitatea de chestor a unuia dintre făptuitori.

Data fiind calitatea de chestor de poliție a unuia dintre făptuitori, Secția reține că în astfel de situații, competența de soluționare a cauzei revenea Parchetului de pe lângă Curtea de Apel

Secția va înlătura susținerea pârâtei, în sensul că *nu sesizase la momentul emiterii adresei calitatea de chestor de poliție a unuia dintre făptuitori*, atâta timp cât cercetările au pornit urmare a faptului că aceasta s-a sesizat din oficiu, iar fapta îl viza și pe fostul șef al IPJ, chestorul de poliție Y.

Secția constată că, urmare a acestei adrese, procurorul general al Parchetului de pe lângă Curtea de Apel ... a comunicat faptul că *solicitarea este inadmisibilă întrucât se referă la o cauză deja soluționată și cu privire la care nu avea competența de efectuare a urmăririi penale ori de a face aprecieri asupra reunirii la un alt dosar*.

Secția va avea în vedere că ulterior primirii acestui răspuns, dosarul penal nr. A....P/2015 al Parchetului de pe lângă Judecătoria a fost declinat către Parchetul de pe lângă Curtea de Apel, pârâta procuror fundamentându-și propunerea pe calitatea de chestor de poliție a făptuitorului Y.

Totodată, Secția reține că pârâta procuror, așa cum rezultă din declarația acestei, a procedat la declina cauzei urmare a faptului că în dosarul solicitat cercetările au fost finalizate și nicidecum urmare a răspunsului primit de la Parchetul Curții de Apel, în sensul că solicitarea formulată a fost considerată inadmisibilă.

Față de aceste împrejurări, Secția constată că pârâta procuror a manifestat o atitudine nedemnă, contrară standardelor de conduită stabilite prin legi și regulamente în sarcina magistraților, întrucât a solicitat Parchetului de pe lângă Curtea de Apel să-i comunice stadiul procedurii și eventual trimiterea dosarului penal nr. B....P/2014 al Parchetului de pe lângă Curtea de Apel, în scopul de a-l reuni la dosarul penal nr. A...P/2015 al Parchetului de pe lângă Judecătoria, în

condițiile în care nu era competentă să instrumenteze o astfel de cauză dată fiind calitatea de chestor de poliție a unuia dintre făptuitori, calitate pe care trebuia să o cunoască întrucât a fost procurorul care s-a sesizat din oficiu.

Secția reține că emiterea adresei s-a realizat în nume personal, tocmai pentru a eluda controlul primului procuror și a putea să continue să îndeplinească acte de urmărire penală față de persoane care nu intrau în competența unității de parchet în care aceasta funcționa.

Pentru aceste considerente, Secția va înlătura susținerea pârâtei procuror X, în sensul că apreciază ca fiind firească emiterea adresei către Parchetul de pe lângă Curtea de Apel ... întrucât a solicitat date cu privire la stadiul unui dosar, în scopul reunirii la dosarul său și a-și verifica competența.

Secția va avea în vedere faptul că una dintre obligațiile procurorului înainte de a purcede la efectuarea cercetărilor într-o cauză este aceea de a-și verifica competența, fiind inadmisibilă efectuarea de acte de urmărire penală, respectiv solicitarea de informații, în condițiile în care aceasta nu este competent.

Totodată, Secția constată că din probele administrate în cauză nu rezultă că pârâta procuror X ar fi manifestat un comportament necorespunzător statutului de magistrat față de alți colegi procurori.

Referitor la adresa înaintată inspectorului șef al IPJ, la data de 18.09.2015, Secția constată că aceasta a fost emisă în nume personal, de pe faxul instituției și nu are nr. de înregistrare. Pârâta a solicitat să-i fie comunicat răspunsul personal, la sediul Parchetului de pe lângă Judecătoria, împrejurare față de care Secția reține că pârâta procuror a emis această adresă în exercitarea atribuțiilor de serviciu.

Secția constată că primul procuror M17 a avut cunoștință de emiterea acestei adrese doar în momentul în care a primit răspuns de la IPJ, ocazie cu care a

rezoluționat lucrarea astfel: „se comunică o copie procurorului cu mențiunea că astfel de solicitări private nu se trimit de pe faxul instituției și cu antetul acesteia”.

Secția va avea în vedere faptul că emiterea acestei adrese nu are nicio legătură cu activitatea desfășurată de pârâta procuror în cadrul parchetului, împrejurare față de care Secția va înlătura susținerea acesteia în sensul că ar fi fost vorba de un incident de serviciu, context în care solicitarea era justificată.

Secția constată că modul de exprimare autoritar folosit de doamna procuror X pentru a obține informații necesare realizării unui demers strict personal și în afara cadrului legal reglementat, a fost de natură a crea un prejudiciu de imagine instituției parchetului. Expresiile folosite de către doamna procuror și modalitatea în care acestea au fost inserate în conținutul adresei se circumscriu unei atitudini nedemne în exercitarea funcției, cu atât mai mult cu cât adresa era destinată unui factor decident în relația cu lucrătorii de poliție a căror activitate o supraveghea.

În apărarea sa, pârâta procuror a invocat faptul că, în ceea ce privește abaterea disciplinară săvârșită ca urmare a emiterii cele două adrese către Parchetul de pe lângă Curtea de Apel ...și IPJ ..., nu este îndeplinită cerința laturii obiective, întrucât aceste adrese au fost destinate unor persoane juridice, care nu au calitatea de subiecți pasivi, astfel cum este cerută de legiuitor.

Cu privire la acest aspect, Secția constată că atitudinea pârâtei procuror s-a concretizat într-o formă scrisă de comunicare, înscrisurile întocmite de aceasta fiind destinate procurorului general al Parchetului de pe lângă Curtea de Apel și inspectorului șef al IPJ ... (în adresă s-a făcut mențiunea expresă: *în atenția Șefului Inspectoratului*), împrejurare față de care cerința referitoare la subiectul pasiv al abaterii disciplinare este îndeplinită.

În consecință, Secția reține că manifestările adoptate de pârâta procuror X față de polițiștii M27 și M22 din cadrul Secției 4 Poliție ..., inspectorul șef al IPJ-

... și procurorul general al Parchetului de pe lângă Curtea de Apel ...sunt incompatibile cu onoarea și demnitatea profesiei de magistrat, fiind depășite limitele unui comportament admis în interiorul unei unități de parchet.

Maniera de abordare a doamnei procuror, prin expresiile utilizate, respectiv prin modalitatea de emitere a celor două adrese, denotă lipsă de respect și excede limitelor impuse și permise de exercitarea funcției de magistrat, aducând atingere onoarei și probității profesionale.

Statutul disciplinar al magistraților, integrat statutului profesional al acestora, implică și obligația de a avea o comportare corectă, demnă și rezervată, de natură a menține neștirbit prestigiul funcției de magistrat.

Obligația de rezervă reprezintă un comportament cvasi-ireproșabil care se așteaptă de la procuror și determină o serie de așteptări atât în interiorul corpului de magistrați cât și în raport cu organele de urmărire penală, respectiv cu superiorii acestora.

Față de aceste considerente, Secția apreciază că faptele doamnei procuror X, care în exercitarea atribuțiilor de serviciu a făcut afirmații nepotrivite, lipsite de respect și neadecvate statutului de magistrat, față de polițiștii M27 și M22 din cadrul Secției 4 Poliție, inspectorul șef al IPJ-.... și procurorul general al Parchetului de pe lângă Curtea de Apel ... se circumscriu laturii obiective a abaterii disciplinare prevăzute de art. 99 lit. c) din Legea nr. 303/2004.

Faptele săvârșite de pârâtă au avut consecințe negative asupra încrederii pe care organele de poliție o au în integritatea magistratului procuror, având totodată un mare potențial de afectare a prestigiului justiției.

Între faptele reținute în sarcina pârâtei și urmarea periculoasă și de rezultat produsă există legătură de cauzalitate, din moment ce existența faptelor a fost dovedită, iar urmarea de pericol și de rezultat au fost cauzate de atitudinea pârâtei.

Sub aspectul laturii subiective, vinovăția pârâtei, sub forma intenției indirecte, rezultă din modul în care aceasta a înțeles să se manifeste, adoptând în relațiile cu polițiștii a căror activitate o supraveghea și nu numai, precum și față de inspectorul șef și procurorul general, un comportament nefiresc și un limbaj incompatibil cu funcția de procuror. Toate acestea conduc fără echivoc la concluzia că atitudinea psihică a pârâtei față de acțiunile sale a fost aceea de prevedere a rezultatelor faptelor sale pe care, chiar dacă nu le-a urmărit, a acceptat producerea lor.

Vinovăția magistratului în cadrul acestei abateri disciplinare se raportează atât la standardele de conduită impuse de profesie, cât și la cerințele societății concretizate în respectarea unor valori morale unanim acceptate. Acest lucru cere magistratului un comportament de mare responsabilitate atât față de sine însuși, față de colegii procurori, față de organele de urmărire penală, dar și față de întreaga societate.

Pentru toate aceste considerente, Secția reține că prin probele administrate în cauză s-a făcut dovada îndeplinirii cumulative a elementelor constitutive ale abaterii disciplinare prevăzute de art. 99 lit. c) din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată, cu modificările și completările ulterioare, motiv pentru care urmează a fi admisă acțiunea disciplinară formulată de Inspekția Judiciară împotriva doamnei X – procuror în cadrul Parchetului de pe lângă Tribunalul, la momentul faptei procuror în cadrul Parchetului de pe lângă judecătoria

La individualizarea sancțiunii ce va fi aplicată în condițiile art.100 din Legea nr.303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată cu modificările și completările ulterioare, Secția va avea în vedere împrejurările, gravitatea concretă precum și consecințele faptei săvârșite de pârâta procuror.

În procesul de apreciere a individualizării sancțiunii nu trebuie pierdute din vedere sau minimalizate consecințele directe, imediate, ale faptelor magistratului, astfel cum au fost reliefate de probele administrate în cauză.

Astfel, se impune a fi avute în vedere consecințele atitudinii doamnei procuror, respectiv lipsita de respect față de polițiști /procurori, precum și în afectarea imaginii instituției în cadrul căreia funcționează ca și magistrat procuror.

Totodată, Secția va ține cont și de circumstanțele personale ale pârâtei procuror X, respectiv vechimea în profesie – 7 ani, calificativul obținut cu ocazia evaluării activității profesionale - „foarte bine”, volumul de activitate și aprecierile pozitive ale unor martori audiați în cauză.

Ținând cont de toate aceste împrejurări care, în mod obiectiv trebuie avute în vedere la individualizarea sancțiunii aplicate, Secția apreciază că se justifică aplicarea față de doamna procuror X a unei sancțiuni mai ușoare, care să asigure, pe viitor, evitarea săvârșirii unor astfel de fapte, care afectează imaginea și prestigiul funcției de procuror.

În consecință, având în vedere cele reținute anterior și în raport de disp. art.100 din Legea nr.303/2004, republicată, potrivit căroră sancțiunile ce se pot aplica trebuie să fie proporționale cu gravitatea abaterilor, apreciem că se impune aplicarea față de doamna procuror X a sancțiunii disciplinare prevăzute de art. 100 lit.a) din Legea nr.303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată, constând în „**avertisment** “ pentru săvârșirea abaterii disciplinare prevăzute art.99 lit.c) din același act normativ.

Văzând și dispozițiile art. 48 și art. 49 alin. (2) din Legea nr. 317/2004 privind Consiliul Superior al Magistraturii, republicată,

**PENTRU ACESTE MOTIVE
ÎN NUMELE LEGII
HOTĂRĂȘTE:**

Cu unanimitate:

Respinge excepția prescripției dreptului la acțiune invocată de doamna X, procuror în cadrul Parchetului de pe lângă Tribunalul

Admite acțiunea disciplinară formulată de Inspecția Judiciară împotriva doamnei X, procuror în cadrul Parchetului de pe lângă Tribunalul

În baza art.100 lit. a) din Legea nr.303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată, cu modificările și completările ulterioare, aplică doamnei X, procuror în cadrul Parchetului de pe lângă Tribunalul, sancțiunea disciplinară constând în „**avertisment**” pentru săvârșirea abaterii disciplinare prevăzute de art. 99 lit. c) din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor republicată, cu modificările și completările ulterioare.

Cu drept de recurs în termen de 15 zile de la comunicare, la Completul de 5 Judecători al Înaltei Curți de Casație și Justiție.

Pronunțată în ședință publică, azi 7 septembrie 2016.

**Președinte,
Procuror**

Procuror -

Procuror –

